

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
90/C 259/01	nr. 554/89 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Det militære lufrum over Europa	1
90/C 259/02	nr. 646/89 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: USA's protektionisme inden for luftfarten	1
90/C 259/03	nr. 821/89 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Åbne universiteter	2
90/C 259/04	nr. 942/89 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Turisme og 1992	3
90/C 259/05	nr. 950/89 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Forbindelserne med Golfstaterne	3
90/C 259/06	nr. 970/89 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Kvinders procentvise deltagelse i ERASMUS-programmet	4
90/C 259/07	nr. 971/89 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Præferentiel behandling af studerende inden for ikke-humanistiske fag i forbindelse med ERASMUS-programmet	4
90/C 259/08	nr. 982/89 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Ulovlig statsstøtte til fiskeindustrien	5
90/C 259/09	nr. 996/89 af Rolf Linkohr til Kommissionen Om: Publikationer fra Det Europæiske Fællesskab	5
90/C 259/10	nr. 1021/89 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Europæisk universitetsby	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 259/11	nr. 1061/89 af James Ford til Kommissionen Om: Formaldehyd i arbejdsmiljøet	6
90/C 259/12	nr. 1084/89 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Telefonkontakt med Kommissionens kontor i London	7
90/C 259/13	nr. 1114/89 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: Separat indsamling af affald i EF-institutionernes bygninger	7
90/C 259/14	nr. 1159/89 af Pasqualina Napoletano til Kommissionen Om: Flytning af Kommissionens tjenestegrene	8
90/C 259/15	nr. 1168/89 af Alonso Puerta til Kommissionen Om: Midler til socialt boligbyggeri (EKSF) i Spanien	8
90/C 259/16	nr. 1173/89 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Kommissionens koordination af aktiviteterne i HFSP-programmets stående sekretariat ..	9
90/C 259/17	nr. 1198/89 af José Alvarez de Paz til Kommissionen Om: Overensstemmelse mellem erhvervsuddannelser	9
90/C 259/18	nr. 1239/89 af lord Ingelwood til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for handicappede	10
90/C 259/19	nr. 1258/89 af George Patterson til Kommissionen Om: Den Europæiske Socialfond	10
90/C 259/20	nr. 1278/89 af Gerardo Gaibisso, Guiseppe Mottola og Franco Borgo til Kommissi- sionen Om: Direktiv om reklame for tobaksvarer (KOM(89) 163 endel.)	11
90/C 259/21	nr. 1318/89 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Demografi	11
90/C 259/22	nr. 1319/89 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: EF-statistikker om asylsøgere	11
90/C 259/23	nr. 1332/89 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Cirkulære fra den italienske arbejdsminister	11
90/C 259/24	nr. 42/90 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Handelsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Staterne ved Den Arabiske Golf ...	12
90/C 259/25	nr. 44/90 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Seksuelt misbrug af børn	12
90/C 259/26	nr. 61/90 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Oplagring af radioaktivt affald	13
90/C 259/27	nr. 78/90 af Adrien Zeller til Kommissionen Om: Harmonisering af uddannelsen af feriecenterledere	13
90/C 259/28	nr. 80/90 af David Martin til Kommissionen Om: Overdragelse af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen	13

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 259/29	nr. 95/90 af François-Xavier de Donnée til Kommissionen Om: Politikken for kontrakter vedrørende konsulenttydelser og andre tjenesteydelser	14
90/C 259/30	nr. 96/90 af François-Xavier de Donnée til Kommissionen Om: Anvendelse af direktiverne om offentlige udbud i forbindelse med tjenesteydelseskontrak- ter til leverancer til og arbejde udført for Kommissionen	15
90/C 259/31	nr. 110/90 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Genbrugspapir	16
90/C 259/32	nr. 140/90 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Ansættelses- og beskæftigelsesvilkår og reformerne i Østeuropa	16
90/C 259/33	nr. 204/90 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: De miljømæssige farer forbundet med transport af nukleart affald	16
90/C 259/34	nr. 206/90 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Landbrugssektorens bidrag til produktionen af alternativ energi	17
90/C 259/35	nr. 209/90 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Støtte til tobaksavl	18
90/C 259/36	nr. 219/90 af John Bird til Kommissionen Om: Sproglærere for skolesøgende børn fra et EF-land, som er flyttet til et andet EF-land	19
90/C 259/37	nr. 225/90 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Planen om at lede vandet fra Allier-floden til Berry og udbygning af kunstvandingssyste- met i Champagne berrichonne, Frankrig	19
90/C 259/38	nr. 229/90 af Gerardo Fernández Albor til Kommissionen Om: Ældreboliger i Fællesskabet	19
90/C 259/39	nr. 232/90 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Den Europæiske Socialfond — ordninger for unge	20
90/C 259/40	nr. 239/90 af Joaquin Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Overvejelser på EF-plan vedrørende produktiviteten	21
90/C 259/41	nr. 245/90 af Neil Blaney til Kommissionen Om: Akvakulturens skadelige følger for havmiljøet	21
90/C 259/42	nr. 249/90 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Måling af fiskeredskabers maskestørrelse og mangler ved forordning (EØF) nr. 2108/84	22
90/C 259/43	nr. 276/90 af Kirsten Jensen til Kommissionen Om: Rom-Traktatens artikel 120	23
90/C 259/44	nr. 285/90 af Gianfranco Amendola til Kommissionen Om: Den europæiske kampagne mod kræft	23
90/C 259/45	nr. 290/90 af Patrick Cooney til Kommissionen Om: Udnævnelse af juridiske konsulenter til Kommissionens organer	23

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 259/46	nr. 304/90 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Søndagshandel og gyldigheden af en medlemsstats nationale lovgivning, så længe EF-Domstolen ikke har afgjort en sag, der er indbragt for denne	24
90/C 259/47	nr. 305/90 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Søndagshandel og gyldigheden af en medlemsstats nationale lovgivning, så længe EF-Domstolen ikke har afgjort en sag, der er indbragt for denne	24
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 304/90 og nr. 305/90	24
90/C 259/48	nr. 310/90 af Cristiana Muscardini, Andrea Bonetti, Ursula Braun-Moser og Antonio Mazzone til Kommissionen Om: Voksende kriminalitet	24
90/C 259/49	nr. 318/90 af Otto Habsburg til Kommissionen Om: Finansiering af aviserne »New Nation« og »The Namibian«	25
90/C 259/50	nr. 319/90 af Anita Pollack til Kommissionen Om: EF-rabatkort for pensionister	25
90/C 259/51	nr. 331/90 af Pol Marck til Kommissionen Om: EF-Bulletinen	25
90/C 259/52	nr. 336/90 af Yves Verwaerde og Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: COMETT-programmet	26
90/C 259/53	nr. 346/90 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Anvendelse af lægemidler inden for sporten	27
90/C 259/54	nr. 348/90 af Barbara Dührkop Dührkop og Francisco Sanz Fernandez til Kommissionen Om: LINGUA-programmet	27
90/C 259/55	nr. 366/90 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Samarbejde mellem »Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse« og de regionale myndigheder	27
90/C 259/56	nr. 368/90 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Kommissionen som protektor af kulturelle arrangementer	28
90/C 259/57	nr. 380/90 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: HELIOS	28
90/C 259/58	nr. 392/90 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Europæisk sportsprogram	29
90/C 259/59	nr. 396/90 af Jean-Claude Pasty, François Guillaume, Mark Killilea, Patrick Lane, Pierre Lataillade og Alain Marleix til Kommissionen Om: Kvoter inden for mejerisektoren	29
90/C 259/60	nr. 419/90 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Rapport fra Kommissionen til Revisionsretten	29
90/C 259/61	nr. 434/90 af Anthony Simpson til Kommissionen Om: Costbenefitanalyse af det foreslåede nitratdirektiv (KOM(88)708)	30

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 259/62	nr. 530/90 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Forslag til direktiv vedrørende kontrol med nitratindholdet i vand	30
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 434/90 og nr. 530/90	30
90/C 259/63	nr. 441/90 af Teresa Domingo Segarra til Kommissionen Om: Katastrofehjælp på grund af oversvømmelser i Valenciaområdet	30
90/C 259/64	nr. 459/90 af José Alvarez de Paz til Kommissionen Om: Den sociale dimension i arbejdsprogrammet for 1990	31
90/C 259/65	nr. 465/90 af Gary Titley til Kommissionen Om: Sociale sikringsydelser som led i ansættelsesforhold	31
90/C 259/66	nr. 466/90 af Gary Titley til Kommissionen Om: Undersøgelser vedrørende retten til arbejdsløshedsunderstøttelse	31
90/C 259/67	nr. 470/90 af Maria Santos til Kommissionen Om: Kontrol med gennemførelsen af de generelle bestemmelser om støj	32
90/C 259/68	nr. 480/90 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Reklame for tobaksvarer	32
90/C 259/69	nr. 488/90 af Juan de la Cámara Martínez til Kommissionen Om: Programmet »Europæisk indsats mod kræft«	33
90/C 259/70	nr. 543/90 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Barnets rettigheder	33
90/C 259/71	nr. 554/90 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Omplacering af Kommissionens personale	33
90/C 259/72	nr. 583/90 af Gérard Deprez til Kommissionen Om: Finansiell støtte til folkeskole- og gymnasieundervisning	34
90/C 259/73	nr. 614/90 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Ansættelse af hørehæmmede	34
90/C 259/74	nr. 622/90 af Ben Visser til Kommissionen Om: Overtrædelse af køretidsbestemmelserne i udlandet	34
90/C 259/75	nr. 679/90 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Salg af menneskeblod	35
90/C 259/76	nr. 681/90 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Lovforslag til forbedring af de handicappedes levevilkår	36
90/C 259/77	nr. 682/90 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Sammenlignende oversigt over pensioner og andre ydelser til blinde og handicappede	36
90/C 259/78	nr. 715/90 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Familietillæg	36

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 259/79	nr. 721/90 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Kønsmæssig deltagelse i ERASMUS	37
90/C 259/80	nr. 744/90 af Lissy Gröner til Kommissionen Om: Personbevægelser på tværs af grænserne	37
90/C 259/81	nr. 765/90 af Pierre Bernard-Reymond til Kommissionen Om: EF-programmer	37
90/C 259/82	nr. 804/90 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Resultaterne af kampen mod svig	38
90/C 259/83	nr. 831/90 af Gerard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Afskaffelse af sommertidsordningen i EF	38
90/C 259/84	nr. 879/90 af Yves Galland til Kommissionen Om: EF-politikken vedrørende organtransplantation	39
90/C 259/85	nr. 945/90 af Kenneth Stewart til Kommissionen Om: Udvekslingsbesøg inden for EF for fagforeningsmedlemmer og afholdelse af konferencer med henblik på harmonisering af arbejdsvilkårene	39
90/C 259/86	nr. 970/90 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Udstedelse af nye EF-førerbeviser	39
90/C 259/87	nr. 1081/90 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Transport af fødevarehjælp til Eritrea	40
90/C 259/88	nr. 1145/90 af Ian White til Kommissionen Om: Udviklingsproblemer	41
90/C 259/89	nr. 1213/90 af Francois-Xavier de Donnea til Kommissionen Om: Udviklingsbanken for Middelhavsområdet	41

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 554/89

af Winifred Ewing (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. oktober 1989)

(90/C 259/01)

Om: Det militære luftrum over Europa

Kan Kommissionen oplyse, hvor stor en del af EF's luftrum der på nuværende tidspunkt er forbeholdt militær anvendelse, og kan den foreslå foranstaltninger med henblik på at inddrage en del af dette militære luftrum til civile fly, således at situationen med det overbelastede luftrum kan lettes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(14. marts 1990)

Da militære aktiviteter er et meget følsomt spørgsmål for alle regeringer, foreligger der ikke til dato nogen pålidelige oplysninger om, hvor stor en del af EF's luftrum der udelukkende er forbeholdt militær anvendelse.

I øvrigt ville det ikke give nogen mening at nævne et enkelt tal, fordi procentandelen varierer fra det ene land til det andet. Situationen er imidlertid kritisk i Mitteleuropa, hvor flere luftveje mødes, og hvor en begrænsning eller fleksibel anvendelse af det militære luftrum i høj grad ville øge den civile lufttransportkapacitet.

I et overslag, der er udarbejdet af sammenslutningen af europæiske luftfartsselskaber (AEA) anføres, at civil luftfart skal flyve 7% længere distancer på grund af såvel militærbegrænsninger som ineffektiv organisation af luftrummet på grund af landegrænserne.

Myndighederne i en række medlemsstater har allerede erkendt problemet og har forbedret koordineringen af civil og militær virksomhed.

Kommissionen er af den opfattelse, at der på dette område kræves en meget større kollektiv indsats fra medlems-

staternes side. Den har derfor i sin meddelelse til Rådet i begyndelsen af dette år om kapacitetsproblemer inden for luftfarten (1) indføjet et forslag til en rådshenstilling om en mere fleksibel og effektiv anvendelse af luftrummet. Dette forslag venter stadig på at blive gennemgået og godkendt af Rådet.

Kommissionen foreslår i sit forslag, at medlemsstaterne skal tage den civile og militære anvendelse af luftrummet op til revision og træffe foranstaltninger til midlertidigt eller på lang sigt at omfordele det disponible luftrum rationelt efter brugernes behov.

(1) Dok. KOM(88) 577 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 646/89

af Florus Wijsenbeek (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. oktober 1989)

(90/C 259/02)

Om: USA's protektionisme inden for luftfarten

Har Kommissionen kendskab til, at den amerikanske transportminister, Samuel Skinner, ikke har tilladt, at aktiemajoriteten i Wings Holdings-konsortiet, der kontrollerer North-West Airlines, overtages af et europæisk luftfartsselskab, i dette tilfælde KLM?

Finder Kommissionen dette forbud berettiget og i overensstemmelse med GATT og andre aftaler mellem Fællesskabet og USA om gensidig liberalisering af de økonomiske og handelsmæssige forbindelser?

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at bekæmpe denne protektionistiske holdning fra amerikansk side?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(24. januar 1990)

Der findes ingen bestemmelser i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT), der kan gøres gældende i forbindelse med den type afgørelse, det ærede medlem nævner. Indtil forhandlingerne i Uruguay-runden om international handel med tjenesteydelser afsluttes, har Kommissionen ingen multilaterale handelsbestemmelser, den kan henvise til på områder som lufttransport.

USA har i øvrigt udtrykkeligt udelukket indenrigslufttransport fra anvendelsen af den kodeks om liberalisering af kapitalbevægelser, der er vedtaget inden for OECD's rammer.

I international civil luftfart er det for øjeblikket gældende praksis i bilaterale aftaler og nationale lovgivninger at have begrænsninger vedrørende udenlandske statsborgeres andel i luftfartsselskabers kapital.

Under de omstændigheder har Kommissionen til hensigt nøje at følge USA's politik vedrørende begrænsninger i udenlandsk deltagelse i luftfartsselskabernes kapital. Den mener, at indgåelsen af en aftale om liberalisering af den internationale handel med tjenesteydelser i forbindelse med Uruguay-runden kan åbne interessante perspektiver inden for lufttransport. Kommissionen finder endvidere, at det vil være hensigtsmæssigt i denne forbindelse at undersøge muligheden for en større liberalisering af denne sektor i forbindelse med en række hjælpeprogrammer og den handel, der knytter sig til oprettelsen af filialer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 821/89

af Jessica Larive (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. november 1989)

(90/C 259/03)

Om: Åbne universiteter

1. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet i tilslutning til Europa-Parlamentets beslutning A2—0069/87 af 10. juli 1987 om at fremme ordningen vedrørende åbne universiteter i Det Europæiske Fællesskab (1)?

2. Hvor vidt er de allerede eksisterende åbne universiteter inddraget i Fællesskabets samarbejdsprojekter som ERASMUS, COMETT, DELTA osv.?

3. Er Kommissionen rede til at støtte initiativer fra forskellige (åbne) universiteter i Fællesskabet, forenet i »European Association of Distance Teaching Universities« med henblik på at oprette et europæisk åbent universitet i form af et net af de eksisterende institutioner? I bekræftende fald, hvordan agter Kommissionen at løse denne opgave?

4. Hvornår kan Europa-Parlamentet regne med Kommissionens beretning om de eksisterende og planlagte åbne universiteter i Fællesskabet (jf. punkt 20 i beslutning A2—0069/87)?

(1) EFT nr. C 246 af 14. 9. 1987, s. 133.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(17. maj 1990)

1. Kommissionen har slået til lyd for — og ydet midler i betydeligt omfang — til at iværksætte fjernundervisningsaktiviteter gennem de eksisterende europæiske sammenslutninger og organisationer for fjernundervisning via de løbende fællesskabsprogrammer, bl.a. ERASMUS-, COMETT-, DELTA-, EUROTECNET- og, senest, LINGUA-programmet.

Gennem COMETT-programmet er der i betydeligt omfang ydet de fornødne midler til udvikling af avancerede fjernundervisningssystemer og innovative multimedieprojekter, der iværksættes af fjernundervisningsinstitutioner og åbne universiteter. COMETT I (1987—1989) omfattede en investering på omkring 18 mio. ECU i multimedieaktiviteter, der førte til udvikling af fjernundervisningsmateriale, som omfatter over 2 500 undervisningsstimer, og som hovedsagelig er bestemt for virksomhedsansatte. Takket være ERASMUS-programmet blev der udviklet en lang række universitetssamarbejdsprogrammer, hvori indgår fjernundervisningsuniversiteter. Inden for DELTA-programmet har man arbejdet med forskning i udvikling af avanceret undervisningsteknologi vedrørende kompatibilitet og overførselsteknik ved hjælp af passende standarder. Der medvirker åbne universiteter i tolv af de 30 DELTA-projekter. Gennem et net af 130 demonstrationsprojekter, der indgår i EUROTECNET-programmet, er der allerede nu mulighed for omfattende udveksling af erfaringer vedrørende mulighederne for fjernundervisning inden for erhvervsuddannelsessektoren. Især har det engelske åbne universitet medvirket i projekter, som indgår i EUROTECNET-programmet. Skønt LINGUA-programmet endnu ikke er driftsklart, indgår der i stort omfang fjernundervisningsprojekter inden for sprogundervisning heri, og endvidere vil man inden for det nyligt foreslåede FORCE-program også undersøge, hvilke bidrag fjernundervisningen kan yde med hensyn til innovative uddannelsessystemer for voksne virksomhedsansatte.

I Kommissionens dokument om fjernundervisning vil det ærede medlem kunne finde en samlet oversigt over Kommissionens tiltag på dette område.

2. Fjernundervisningsuniversiteterne har adgang til fællesskabsprogrammerne på grundlag af de kriterier, der er opstillet i de relevante rådsafgørelser.

Hvad fællesskabsprogrammerne COMETT og DELTA angår, er fjernundervisningsuniversiteterne særligt veleg-

nede, eftersom disse programmer netop indeholder specifikke bestemmelser om fjernundervisning. Med hensyn til fjernundervisningsuniversiteternes inddragelse i ERASMUS-programmet hindrer fjernundervisningens særlige karakteristika i de fleste tilfælde en fysisk udveksling af studerende. Fjernundervisningsuniversiteterne har imidlertid etableret universitetssamarbejdsprogrammer (aktion II i ERASMUS-programmet) om udarbejdelse af fælles studieplaner i ERASMUS-programmets regi. Den Europæiske Sæmmenslutning af Fjernundervisningsuniversiteter (EADTU) medvirker også i forsøgsordningen vedrørende et europæisk meritoverføringssystem (ECTS) inden for erhvervsøkonomi, da denne sæmmenslutning har særlig ekspertise inden for meritoverføring.

3. Ja. Med hensyn til oprettelsen af et europæisk åbent universitet går Kommissionen ind for EADTU's synspunkt, som går ud på at konsolidere det eksisterende fjernundervisningsnet, idet man i så stort omfang som muligt udnytter fællesskabsprogrammerne. I denne sammenhæng agter den at støtte initiativer inden for informationsudveksling, meritoverføring, fælles studieplaner og omkostningseffektiv medieteknologi.

4. Kommissionen har fremlagt et dokument om fjernundervisning, hvilket der blev henvist til i første afsnit, og den agter i løbet af 1990 at fremlægge en rapport om fjernundervisningsuniversiteter.

(¹) Dok. SEC(90) 479.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 942/89

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. december 1989)

(90/C 259/04)

Om: Turisme og 1992

I en større rapport fra »Economist Intelligence Unit« (EIU) om europæisk turisme siges det, at 1992 kunne føre til stigninger i flybilletpriser og hoteludgifter, hvilket ville skade Irlands turistindustri. Vil Kommissionen fremsætte kommentarer til denne rapport, for så vidt angår den irske turistindustri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha

(14. februar 1990)

Kommissionen er af den opfattelse, at den liberalisering — og den heraf følgende deregulering af markedet — den

har gennemført inden for lufttrafikken, normalt skulle resultere i en nedgang i flypriserne i Irland såvel som i de øvrige medlemsstater. Det er i øvrigt i øjeblikket for tidligt at udtale sig om en eventuel indførelse af moms på flybilletter. Det er ikke muligt at foregribe Kommissionens beslutning på dette område. Den vil undersøge alle aspekter af spørgsmålet meget grundigt.

Hvad angår hoteludgifterne vil Kommissionen ligeledes undersøge alle aspekterne af problemet med harmoniseringen af momsen inden for hotelsektoren for at sikre sig, at der ikke bliver tale om eventuelle negative virkninger for denne sektor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 950/89

af Yves Verwaerde (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. december 1989)

(90/C 259/05)

Om: Forbindelserne med Golfstaterne

Kommissionen har godkendt et forslag til direktiv om indgåelse af en aftale om frie forbindelser med Golfstaterne, hvilket inden længe vil blive forelagt Rådet.

Denne aftale er af stor betydning for visse europæiske industrisektorer og navnlig for de europæiske raffinaderier, der er udsat for en ofte illoyal konkurrence fra de nyligt installerede konkurrenter i Den Persiske Golf, der for hovedpartens vedkommende er under amerikansk kontrol.

Kommissionens forslag til direktiv er et absolut fremskridt i sammenligning med tidligere forslag, idet der for første gang tages hensyn til de europæiske raffinaderiers legitime og vitale interesser. Det går imidlertid ikke langt nok, da importen til EF af raffinerede produkter fra Golfstaterne i modsætning til andre mindre beskyttede sektorer ikke automatisk belægges med afgifter, når de tilladte lofter nås, idet anmodningen herom hver gang skal indgives af Kommissionen eller en medlemsstat.

GD XVII, som burde forsvare EF's energiinteresser, har i denne forbindelse aldrig krævet de rammebestemmelser for de europæiske raffinaderier, som GD III f.eks. altid har krævet og opnået for petrokemisektoren. Det forlyder, at GD XVII oven i købet har modsat sig iværksættelsen af en kontingentordning i forbindelse med raffinerede produkter fra Golfstaterne.

Kan De bekræfte denne analyse og redegøre for årsagerne til denne meget lidt EF-orienterede strategi? Hvis denne aftale træder i kraft, som den er nu, vil GD XVII da i givet fald tage initiativet og anmode om genindførelse af afgifter på den import af raffinerede produkter fra Golfstaterne, der overstiger de fastsatte lofter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**
(16. marts 1990)

Af Kommissionen forslag til direktiver for forhandling af en frihandelsaftale med Golfstaterne fremgår det, at den ikke mener, at raffinerede mineralolieprodukter fra Golfstaterne bør omfattes af toldkontingenter i betragtning af den almindelige ordning for indførsel af disse varer i Fællesskabet.

Kommissionen tog hensyn til denne sektors følsomme karakter ved at foreslå, at der fastsættes toldlofter, der forvaltes efter de almindelige bestemmelser på området.

Belgien	47,4 %
Danmark	56,1 %
Tyskland	44,7 %
Grækenland	38,5 %
Spanien	54,7 %
Frankrig	51,2 %
Irland	71,4 %
Italien	50,0 %
Nederlandene	50,6 %
Portugal	64,0 %
Det Forenede Kongerige	62,1 %
Fællesskabet i alt	53,7 %

Heraf kan det med sikkerhed fastslås, at kvinder i 1987/88 var noget kraftigere repræsenteret blandt modtagerne af tilskud fra ERASMUS-programmet end de i almindelighed er i de højere uddannelser. Dette gælder også fordelingen på studieområder.

Statistiske oplysninger om kvinders deltagelse i udvekslingsordningerne for lærerkræfter foreligger ikke for øjeblikket.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 970/89

af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. december 1989)
(90/C 259/06)

Om: Kvinders procentvise deltagelse i ERASMUS-programmet

Ligger Kommissionen inde med oplysninger om, med hvor mange kvinder der procentvis deltager i ERASMUS-udvekslingsordningen, og kan den i bekræftende fald oplyse procentsatserne for de enkelte medlemslande?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**
(21. marts 1990)

Den beretning, der fremlægges ved det akademiske års udgang af det universitet eller den studerende, der har modtaget tilskud fra ERASMUS-programmet, indeholder også oplysninger om deltagerens køn. Kommissionen behandler i øjeblikket oplysningsmaterialet for det akademiske år 1988/89 (for hvilket beretningerne er indløbet i november og december 1989). For ERASMUS-programmets første år (det akademiske år 1987/88) foreligger de statistiske oplysninger imidlertid, og i dette år var den procentuelle fordeling af kvinder som følger:

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 971/89

af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. december 1989)
(90/C 259/07)

Om: Præferentiel behandling af studerende inden for ikke-humanistiske fag i forbindelse med ERASMUS-programmet

Kan Kommissionen oplyse, om det er rigtigt, at studerende inden for ikke-humanistiske fag foretrækkes frem for andre studerende i forbindelse med udvekslingerne under ERASMUS-programmet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**
(3. april 1990)

Det er ikke rigtigt, at studerende inden for ikke-humanistiske fag får præferentiel behandling i forbindelse med udvekslingerne under ERASMUS-programmet.

Programmet er med vilje udformet således, at det er åbent for alle fag. Det er Kommissionen magtpåliggende at fremme en så afbalanceret udvikling som muligt. Den erkender imidlertid, at det naturligvis må være universiteterne, der skal tage initiativ hertil, eftersom ERASMUS er et frivilligt program.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 982/89
af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. december 1989)
(90/C 259/08)

Om: Ulovlig statsstøtte til fiskeindustrien

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange lande der for øjeblikket er genstand for undersøgelser på grund af mistanke om ulovlig statsstøtte til fiskeriet, og kan den give nærmere oplysninger om resultaterne heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(30. maj 1990)

Ved »ulovlig statsstøtte« forstår Kommissionen statsstøtte, der er indført, ydet eller planlagt ydet af en medlemsstat i modstrid med forpligtelsen til at give underretning som fastsat i Traktatens artikel 93, stk. 3, første punktum. Ifølge denne bestemmelse skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger så betids, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Samme bestemmelse indeholder et forbud (tredje punktum) mod at gennemføre de pågældende foranstaltninger, før der foreligger en endelig beslutning, altså en opsættende virkning. Al støtte, der ydes, uden at denne opsættende virkning respekteres, betragtes automatisk som ulovlig, uanset om den måtte være forenelig eller uforenelig med Fællesmarkedet, jf. Traktatens artikel 92, stk. 2 og 3. Ikke desto mindre undersøger Kommissionen en sådan ikke indberettet (og derfor ulovlig) støtte og træffer beslutning om henholdsvis forenelighed og uforenelighed.

Kommissionen fører et register over sådanne tilfælde af ikke indberettet støtte. Fra 1. januar 1989 til 1. marts 1990 undersøgte Kommissionen i alt 18 støtteordninger fra fire medlemsstater (Frankrig, Italien, Spanien og Irland). For 13 af disse ordningers vedkommende besluttede Kommissionen at iværksætte fremgangsmåden i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, og gjorde ingen indvendinger mod anvendelsen af de resterende fem. På nuværende tidspunkt fremgår det af Kommissionens register, at endnu tre sådanne tilfælde, hvori to medlemsstater (Grækenland og Frankrig) er involveret, er under behandling.

Kommissionen offentliggør systematisk resultaterne af sine undersøgelser af disse tilfælde. Formen for offentliggørelse afhænger af, hvilken beslutning der træffes, dvs. i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (iværksættelse af fremgangsmåden i EØF-Traktatens artikel 93 stk. 2, og endelig negativ eller betinget beslutning truffet efter denne fremgangsmåde) eller i *Bulletin for De Europæiske Fællesskaber* (alle andre tilfælde).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 996/89
af Rolf Linkohr (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. december 1989)
(90/C 259/09)

Om: Publikationer fra Det Europæiske Fællesskab

Det Europæiske Fællesskabs kontorer og informationskontorer i de enkelte medlemsstater udarbejder mange virkelig interessante publikationer. Desværre er det ikke ganske enkelt

a) at holde sig orienteret om offentliggørelsen af mange af publikationerne og

b) at finde og bestille disse publikationer i EF-institutionerne.

1. Anser Kommissionen det for hensigtsmæssigt og gennemførligt at anmode Kommissionens kontorer om at sende en kopi af hver eneste undersøgelse, brochure osv. til et centralt sted, hvor de kan gøres tilgængelige for offentligheden (hhv. de EF-ansatte) f.eks. ordnet efter politiske områder?

2. Anser Kommissionen det for hensigtsmæssigt og gennemførligt at udvide informationscentret på 1. sal i Berlaymont-bygningen i overensstemmelse hermed?

3. Anser Kommissionen det for hensigtsmæssigt og gennemførligt, i hver enkelt officielle publikations kolofon at opgive det ansvarlige kontor samt et tydeligt telefonnummer (ikke den anonyme telefoncentral), hvor yderligere kopier til internt brug kan bestilles?

Anser Kommissionen det for hensigtsmæssigt og gennemførligt at koordinere en sådan politik vedrørende obligatorisk aflevering af kopier med Det Europæiske Parlamentets forskningstjeneste, dvs. at inddrage denne på frivillig basis?

Er Kommissionen villig til at tage de nødvendige skridt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
(5. marts 1990)

1. Det Europæiske Fællesskabs publikationer kan fås i alle medlemsstater og i en række tredjelande.

De oplysende og populære publikationer, som er gratis, udsendes til Kommissionens repræsentationer og kontorer, der er oprettet i medlemsstaternes hovedstæder og i visse af medlemsstaternes større byer.

De publikationer, der skal betales for, er til salg hos Fællesskabernes publikationskontor i Luxembourg og hos deres salgskontorer i medlemsstaterne.

I de kataloger, der udsendes, er optaget samtlige publikationer og samtlige adresser af betydning.

2. Der bliver foretaget grundige undersøgelser af mulighederne for at forbedre den betjening, der ydes af dokumentationskontoret i Bruxelles.

3. I en række af publikationerne er der optaget navn og adresse på den tjenestegren, som har udarbejdet publikationen. Oplysningerne om de udarbejdende tjenestegrene er imidlertid ikke givet for at disse skal reagere på eventuelle telefonbestillinger.

Kommissionen skal anbefale interesserede at afgive deres bestilling på publikationer skriftligt til de i punkt 1. nævnte udleverings- og salgssteder, således som det allerede finder sted i vid udstrækning. Disse bestræber sig på at efterkomme bestillingerne så hurtigt som deres begrænsede kapacitet tillader det.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1021/89

af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. december 1989)

(90/C 259/10)

Om: Europæisk universitetsby

Hvad mener Kommissionen om forslaget fra præsident Mitterand, som han fremsatte den 6. oktober 1989 på Bolognas universitet, om at skabe en universitetsby i mindst én storby i hvert EF-land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(17. april 1990)

Kommissionen har med interesse taget præsident Mitterands forslag om at skabe »en universitetsby i mindst én storby i hvert EF-land« til efterretning.

Det bliver nemlig stadig sværere at finde husly til de studerende, der deltager i programmerne for mobilitet inden for Fællesskabet, navnlig ERASMUS og COMETT, eller som i enhver anden sammenhæng er på studieophold i en medlemsstat. Der kan kun opnås bedre vilkår, hvis de nationale, regionale eller lokale myndigheder tager særlige initiativer til at begunstige modtagelsen af de stadig flere studerende, som gerne vil drage fordel af mobilitet under deres indledende uddannelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1061/89

af James Ford (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. december 1989)

(90/C 259/11)

Om: Formaldehyd i arbejdsmiljøet

Mange helbredsproblemer skyldes påviseligt forekomsten af formaldehyd i arbejdsmiljøet, og f.eks. anerkender de tyske ulykkesforsikringsselskaber formaldehyd som årsag til erhvervssygdomme. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen — i lyset heraf — at træffe for at skærpe bestemmelserne om formaldehyd på arbejdspladserne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(5. marts 1990)

I forbindelse med Rådets direktiv 80/1107/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet er der blevet vedtaget et sæt retningslinjer for kontrol med farlige stoffer.

Med dette direktiv er der efter dets første ændring (88/642/EØF), som Rådet vedtog den 16. december 1988⁽²⁾, blevet muligt at fastsætte grænseværdier for erhvervsmæssig udsættelse for disse stoffer på fællesskabsplan. Fastsættelsen af en grænseværdi for erhvervsmæssig udsættelse for formaldehyd skal ses i denne sammenhæng.

I Rådets direktiv 67/548/EØF⁽³⁾ om klassifikation og etikettering af farlige stoffer er formaldehyd i koncentrationer på eller over 25 % klassificeret som giftigt, ætsende, lokalirriterende og mistænkt for kræftfremkaldende egenskaber (kategori 3).

Formaldehydopløsninger med koncentrationer mellem 5 og 25 % er klassificeret som sundhedsfarlige, lokalirriterende, sensibiliserende og mistænkt for kræftfremkaldende egenskaber (kategori 3).

Formaldehydopløsninger i koncentrationer mellem 1 og 5 % er klassificeret som sensibiliserende og mistænkt for kræftfremkaldende egenskaber (kategori 3).

Kommissionen vil nøje følge de igangværende eller fremtidige videnskabelige arbejder med formaldehyd og vil efter omstændighederne ændre disse retningslinjer.

Såfremt den kræftfremkaldende virkning hos mennesket i fremtiden skulle blive dokumenteret ved nye oplysninger, vil dette kemiske stof blive medtaget under bestemmelserne i forslaget til Rådets direktiv om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være eksponeret for kræftfremkaldende stoffer under arbejdet, når dette måtte være blevet vedtaget.

⁽¹⁾ EFT nr. L 327 af 3. 12. 1980, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 356 af 24. 12. 1988, s. 74.

⁽³⁾ EFT nr. 196 af 16. 8. 1967, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 34 af 8. 2. 1988, s. 9.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1084/89**af Thomas Megahy (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(19. december 1989)**(90/C 259/12)*

Om: Telefonkontakt med Kommissionens kontor i London

Kan Kommissionen forklare, hvorfor den telefoniske oplysningsservice på dens London-kontor kun står til rådighed efter kl. 14.00? Mener den, at en sådan praksis giver et fordelagtigt billede af EF som forkæmper for et Borgernes Europa? Vil Kommissionen overveje, hvorledes den britiske offentlighed kan få lettere adgang til oplysninger, og hvorvidt EP-medlemmer og deres medarbejdere i mellemtiden kan få faciliteter til hurtigere at komme igennem, eventuelt ved hjælp af en varm linje for EP-medlemmer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger**

(23. marts 1990)

Antallet af telefonopkald til Kommissionens kontorer i Det Forenede Kongerige er de seneste år steget fra 25 000 til mere end 1/4 mio. årligt. Opkald fra offentligheden i almindelighed besvares om eftermiddagen, således at kontorerne får mulighed for at give svar på spørgsmål fra medlemmer af Parlamentet, Europa-Parlamentet og andre personer med ansvar for europæiske anliggende i organisationer inden for såvel den private som den offentlige sektor. Denne ordning muliggør, at de andre opkald kan besvares dagen igennem.

Som led i den nye rolle, som Kommissionens repræsentationskontorer skal spille, er der allerede iværksat en række forbedringer for at lette offentlighedens adgang til oplysninger. Den første »Relay« — Signpost Europe blev åbnet i Newcastle i november måned. Dette initiativ, som Kommissionen, 37 lokale råd og »the Northern Development Company« har gennemført i fællesskab, er den første af en række ordninger, hvorved det store og voksende behov for oplysninger om alle sider af Det Europæiske Fællesskab skal søges imødekommet på joint venturebasis. I begyndelsen af 1990 vil en ny datamatiseret telefoncentral give hurtigere og effektivere adgang til oplysninger fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, idet der vil blive opstillet forbindelser til Fællesskabets databaser.

Under et orienteringsmøde for nylig for Europa-Parlamentsmedlemmernes assistenter på kontoret i Det Forenede Kongerige, blev der opgivet en række særlige telefonnumre til brug for medlemmerne af Europa-Parlamentet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1114/89**af Herman Verbeek (V)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(19. december 1989)**(90/C 259/13)*

Om: Separat indsamling af affald i EF-institutionernes bygninger

1. Disponerer Kommissionen over tal for, eller kan den give et overslag over omfanget af affaldsproduktionen i de bygninger, der huser EF's institutioner?

2. Sker der bestemte steder i Kommissionens, Rådets, Domstolens og Parlamentets bygninger under en eller anden form en særskilt indsamling af affald? I bekræftende fald hvorledes og med hvilket resultat?

3. Er Kommissionen enig i, at myndighederne netop i forbindelse med gennemførelse af miljøpolitikken kan og skal foregå med et godt eksempel?

4. Er Kommissionen rede til at (lade) udarbejde en praktisk plan for EF-institutionerne i Bruxelles, Luxembourg og Strasbourg, der sigter mod særskilt indsamling af bestemte omfattende kategorier af affald, der er særlig egnede til genbrug, som f.eks. papir, glas, plastic og organisk affald?

5. Kan Kommissionen oplyse, hvornår den kan forelægge en sådan plan, samt hvornår planen kunne træde i kraft?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(26. februar 1990)

Kommissionen råder kun over statistiske oplysninger om sin egen virksomhed på disse felter. Der indsamles fra dens lokaler i samtlige bygninger i Bruxelles hver måned 260 tons papir til genbrug.

For Kommissionens vedkommende har der fundet indsamling sted til senere brug eller til genbrug af

- olie og fedtstoffer til sæbefremstilling
- alle former for gammelt papir til genbrug

Kommissionen råder ikke over fuldstændige oplysninger om situationen ved de øvrige institutioner.

Det er ubestrideligt, at de offentlige myndigheder burde foregå med et godt eksempel i deres egen forvaltning, når det drejer sig om at gennemføre retningslinjerne for miljøpolitikken. Med dette for øje er cheferne for de berørte tjenestegrene i Kommissionen nyligt blevet enige om at tage større hensyn til miljømæssig forhold ved indkøb af materiel og udstyr.

Kommissionen er for sine tjenestegrenes vedkommende rede til yderligere at bidrage til miljøbeskyttelsen og nærmere at undersøge mulighederne herfor. Den har til hensigt at sætte sig i forbindelse med de øvrige institutioner og håber, at konkrete foranstaltninger skulle kunne iværksættes i løbet af 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1159/89

af Pasqualina Napoletano (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. januar 1990)

(90/C 259/14)

Om: Flytning af Kommissionens tjenestegrene

Kan Kommissionen for de seneste fem regnskabsår redegøre nærmere for:

1. Udgifter til flytning og efterfølgende nødvendig tilpasning af kontorer (omstrukturering af kontorarealer, telefonlinjer, installering af computere m.v.).
2. Fordelingen af disse udgifter på flytninger af tjenestegrene inden for samme bygning og flytninger mellem forskellige bygninger.
3. Fordelingen af disse udgifter til flytning på de forskellige administrative enheder (generaldirektorater og/eller andre tjenestegrene).
4. Listen over de firmaer, der har gennemført flytningerne, efter hvilke udvælgelseskriterier er disse valgt og hvor store kontraktlige summer er der tale om for hver enkelt af disse virksomheder?

Kommissionen bedes endvidere oplyse, hvorledes og hvornår den har forespurgt og sikret sig, at de udvalgte virksomheder fulgte de nationale bestemmelser med hensyn til social sikring for de ansatte?

Endelig ønskes det oplyst, om Kommissionen hos de nationale myndigheder har undersøgt, om de valgte virksomheder, også selvom de har forskellige navne, står i indbyrdes forbindelse med hensyn til ejerskab eller andet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha

(2. marts 1990)

1. Udgifterne til flytninger og tilpasninger af kontorer i de seneste fem regnskabsår udgør følgende beløb i mio ecu:

1985:	2,1
1986:	2,7
1987:	2,2
1988:	2,5
1989:	3,5.

2. og 3. Det er ikke muligt at oplyse fordelingen af omkostningerne til flytninger på de enkelte tjenestegrene eller bygninger, idet oplysninger af denne art ikke umid-

delbart kan uddrages af det foreliggende regnskabsmateriale. Flytningerne berører hyppigst flere tjenestegrene eller bygninger, hvorfor en opdeling af disse tal vil være lidet nyttige for forvaltningen.

4. Udvalgelsen af flyttefirmaerne finder sted efter Kommissionens sædvanlige udbudsprocedure, hvilket vil sige ved offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, udvælgelse af tilbud og tildeling af kontrakter. Det seneste udbud fandt sted i slutningen af 1989, og der er indgået en ny kontrakt med gyldighed fra den 1. januar 1990.

Kontrakten er tildelt firmaet DM Transports, hvilket vil sige det samme firma, som fik den foregående kontrakt. Aftalerne om flytninger udgjorde følgende beløb i mio ecu:

1985:	0,9
1986:	1
1987:	0,8
1988:	0,8
1989:	1,1.

For så vidt angår de øvrige spørgsmål, som det ærede medlem har stillet, skal Kommissionen påpege, at det i kontrakten med flyttefirmaet udtrykkeligt er fastsat, at de gældende nationale bestemmelser for social sikring skal overholdes for det personale, der medvirker til kontraktens gennemførelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1168/89

af Alonso Puerta (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. januar 1990)

(90/C 259/15)

Om: Midler til socialt boligbyggeri (EKSF) i Spanien

Siden den 1. januar 1986, da Spanien blev medlem af De Europæiske Fællesskaber, herunder af EKSF, har arbejdstagerne inden for kul- og stålindustrien teoretisk set kunnet drage nytte af lavt forrentede lån (1 %) med henblik på erhvervelse af egen bolig, som skal betales tilbage over en lang periode (20 år). Disse tilskud blev ydet i henhold til 2. del af det tiende program for EKSF's sociale boliger, som omfattede perioden 1986—1988. Ved periodens udløb var ikke engang 30 % af de bevilgede 900 mio pta. blevet tildelt, hvilket står i modsætning til den normale situation i andre EF-lande. Der er to grunde hertil.

1. Den ene udspringer udelukkende af spanske forhold, nemlig den passivitet, som det spanske industriministerium har udvist, idet dette modtog underretning i god tid (1985), men ikke gav meddelelse herom gennem de myndigheder, som var forpligtet til at nedsætte trepartsudvalgene.
2. Den anden årsag skal findes på EF-niveau — den pågældende tjenestegren har ikke svaret de regionale

myndigheder, som til trods for at de havde anmodet om at måtte nedsætte disse udvalg, ikke modtog noget svar fra den pågældende tjenestegren i EF, hvilket forhindrede, at EKSF-arbejdstagerne i forskellige autonome regioner (Valencia, Madrid, Galicia, Cantabria, Navarra, Extremadura), hvor ca. 30 % af de pågældende arbejdstagere er hjemmehørende, kunne drage nytte af denne støtte.

Finder Kommissionen det på baggrund af den formodede fremsættelse af det ellefte program ikke rimeligt, at den på ny informerer de kompetente spanske myndigheder om de muligheder, som EKSF-programmerne om sociale boliger indeholder for arbejdstagerne, og samtidig foreslår dem, at de tager sagen op?

Mener Kommissionen ikke, at det ville være rimeligt, om det pågældende EF-organ greb ind for at løse problemet om anmodninger fra de spanske regionalmyndigheder om nedsættelse af udvalg for at gøre det muligt for samtlige EKSF-arbejdstagere at drage fordel af denne støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(20. februar 1990)

Det ærede medlem henvises til det svar, Kommissionen gav på hans skriftlige forespørgsel nr. 2434/88 ⁽¹⁾.

Vi vil endvidere gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at regionaludvalgene »Socialt Boligbyggeri« (EKSF) et blevet underrettet om detaljerne i det løbende ellefte program, da der i januar 1990 blev afholdt en række møder i Barcelona, Valladolid, Oviedo, Vitoria, Pamplona, Merida, Santander, Zaragoza og Valencia.

⁽¹⁾ EFT nr. C 270 af 23. 10. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1173/89
af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. januar 1990)
(90/C 259/16)

Om: Kommissionens koordination af aktiviteterne i HFSP-programmets stående sekretariat

På et møde den 20. og 21. november 1989 i Strasbourg nedsattes det stående sekretariat for det videnskabelige program, »Human Frontier«, som er blevet iværksat af Japan efter en gennemførlighedsundersøgelse, hvori også EF har deltaget. I sekretariatet arbejder der ud over en

japaner også en brite, en tysker og en franskmænd. Det står endnu ikke helt klart, hvorledes HFSP-programmets styrelse og videnskabelige råd er sammensat. Det vides imidlertid, at Kommissionen har deltaget i disse møder.

Under plenarforsamlingen i maj 1988 vedtog Europa-Parlamentet en interimbetænkning om programmet, hvori det udtrykkeligt blev påskønnet, at Kommissionen i sin egenskab af Fællesskabets udøvende organ og på De Tolvs vegne har deltaget i de forskellige forberedende møder (punkt 2), ligesom Parlamentet anså »det for vigtigt, at Kommissionen fortsat koordinerer initiativerne med hensyn til fastlæggelse af en fælles holdning til Europas deltagelse ...« (punkt 9).

Kan Kommissionen give oplysninger om den funktion, som den har til hensigt at varetage i HFSP-programmets stående sekretariat, og hvorledes den agter at koordinere de europæiske aktiviteter, så samtlige medlemsstater og ikke kun en begrænset gruppe af disse kan drage fordel heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi
(20. februar 1990)

Den nye internationale HFSP-organisations bestyrelse og videnskabelige råd (Human Frontier Science Programme — HFSP) har hver især to medlemmer fra hver af de såkaldte Management Supporting Parties, dvs. de syv lande, der deltager i de økonomiske topmøder, nemlig Canada, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Italien, Japan, Det Forenede Kongerige og Amerikas Forenede Stater.

Den japanske regering, som har taget initiativ til programmet, har tilbudt EF at blive medlem af den nye organisation. Der vil snarest blive forelagt en meddelelse herom fra Kommissionen. I fald EF tilslutter sig HFSP, vil alle medlemsstater på lige fod kunne deltage i programaktiviteterne, og der vil så blive etableret en passende form for kontakt med organisationens sekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1198/89
af José Alvarez de Paz (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. januar 1990)
(90/C 259/17)

Om: Overensstemmelse mellem erhvervsuddannelser

Hvor langt er CEDEFOP kommet med sin undersøgelse af den indbyrdes overensstemmelse mellem erhvervsuddannelserne med henblik på at definere disse inden for de forskellige sektorer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(21. februar 1990)**

Det arbejde, Kommissionen med teknisk bistand fra CE-DEFOP udfører med sigte på gennemførelse af Rådets beslutning 85/368/EØF af 16. juli 1985 om sammenlignelighed mellem medlemsstaternes erhvervsuddannelseskvalifikationer ⁽¹⁾, befinder sig i dag på et ganske fremskredent stadium.

I løbet af 1989 har Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggjort resultaterne af arbejdet med sammenlignelighed mellem erhvervsuddannelseskvalifikationer for erhverv på »faglært niveau« inden for følgende sektorer:

- hotel- og restaurationsvirksomhed ⁽²⁾,
- reparation af motorkøretøjer ⁽³⁾
- bygge- og anlægsvirksomhed ⁽⁴⁾
- elektricitet/elektronik ⁽⁵⁾.

Desuden har Kommissionen truffet afgørelse om modellen til et informationsark, der skal tjene til at give vandrende arbejdstagere inden for de ovennævnte hovederhvervsgrupper mulighed for ved hjælp af denne sammenlignelighed mellem kvalifikationer at dokumentere deres faglige kompetence ⁽⁶⁾.

Dette arbejde videreføres for erhvervene inden for en række andre sektorer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 199 af 31. 7. 1985, s. 50.

⁽²⁾ EFT nr. C 166 af 3. 7. 1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 168 af 3. 7. 1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 292 af 20. 11. 1989, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 321 af 22. 12. 1989, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 209 af 14. 8. 1989, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1239/89

af lord Ingelwood (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. januar 1990)

(90/C 259/18)

Om: Fri bevægelighed for handicappede

Kan Kommissionen oplyse, hvilke forslag den har fremsat eller vil fremsætte med henblik på at fremme den fri bevægelighed for handicappede i EF (navnlig sociale ydelser, som kan overføres)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(20. februar 1990)**

Forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 ⁽¹⁾ om samordning af de sociale sikringsordninger gælder for arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer.

Kommissionen har i sit handlingsprogram om gennemførelsen af fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder ⁽²⁾ tilkendegivet, at den har til hensigt at forelægge Rådet et forslag om udvidelse af ovennævnte forordninger til at omfatte alle de forsikrede.

I sit arbejdsprogram for 1990 meddelte Kommissionen, at den har til hensigt at forelægge Rådet et forslag til direktiv om transport af bevægelseshæmmede.

⁽¹⁾ EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3811/86 (EFT nr. L 355 af 16. 12. 1986).

⁽²⁾ Dok. KOM(89) 471 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1258/89

af George Patterson (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. januar 1990)

(90/C 259/19)

Om: Den Europæiske Socialfond

Kan Kommissionen forklare, hvorfor der i udkastet til fællesskabsstøtteprogrammet for Det Forenede Kongerige for mål nr. 3 og 4 i Den Europæiske Socialfond nu er indført en geografisk begrænsning i prioriteringerne for mål nr. 4? Prioritering nr. 1 begrænser adgangen til støtte fra Den Europæiske Socialfond til grunderhvervsuddannelseskurser til unge, der har været uden beskæftigelse i seks måneder eller mere, og som kommer fra mål nr. 2- eller 5b-regioner. I prioritering nr. 2 er det fastsat, at der vil blive givet præference til programmer for personer, der kommer fra mål nr. 2- eller 5b-regioner. Disse nye begrænsninger kan fuldstændigt eliminere bidrag fra Den Europæiske Socialfond til områder som Kent, hvor støtte fra fonden er af afgørende betydning for erhvervsuddannelse og omskoling med henblik på at råde bod på en alvorlig mangel på faglærte, især i lyset af bygningen af tunnelen under Kanalen.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(20. februar 1990)

Den endelige tekst i fællesskabsstøtterammen, som Kommissionen og de britiske myndigheder er blevet enige om for mål nr. 3 og 4, begrænser ikke ESF-tilskud til erhvervsuddannelse af unge til de regioner, der henhører under mål nr. 2 og 5b.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1278/89**af Gerardo Gaibisso, Giuseppe Mottola
og Franco Borgo (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(15. januar 1990)**(90/C 259/20)*

Om: Direktiv om reklame for tobaksvarer (KOM(89)
163 endel.)

Kommissionen bedes oplyse, om et direktiv, som indebærer et fuldstændigt forbud mod reklame for tobaksvarer i hele EF, ville være lovligt ifølge EØF-Traktaten?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou***(2. marts 1990)*

I henhold til EØF-Traktatens artikel 100A har Fællesskabet bemyndigelse til at vedtage foranstaltninger vedrørende harmonisering, som har til formål at sikre det indre markeds oprettelse og funktion. De nationale bestemmelser, der skal harmoniseres, kan have til formål at beskytte sundheden hos mennesker, f.eks. gennem indførelse af nærmere bestemmelser for reklame for tobaksvarer.

Kommissionens forslag til direktiv på dette område ⁽¹⁾ indeholder ikke bestemmelser om et totalt forbud mod reklame for tobaksvarer, men begrænser sig til at opstille visse grundlæggende regler, der skal respekteres i forbindelse med reklame af denne art. Dette skyldes imidlertid ikke, at Kommissionen er af den opfattelse, at et totalt forbud ville være ulovligt i henhold til fællesskabsbestemmelserne, men at den mener, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at indføre et sådant forbud på nuværende tidspunkt, især på grund af den omstændighed, at der for øjeblikket kun findes et forbud af denne art i to medlemsstater (Italien og Portugal).

⁽¹⁾ EFT nr. C 124 af 19. 5. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1318/89**af Paul Lannoye (V)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(15. januar 1990)**(90/C 259/21)*

Om: Demografi

I sin meddelelse til Rådet med titlen »Om socialsikringsproblemer — spørgsmål af fælles interesse« (KOM(86) 410 endel.) skriver Kommissionen:

»Selv om en tilbagegang i befolkningstallet i de tæt befolkede europæiske lande længe har været betragtet som en økologisk fordel, må det nu være på sin plads ...«.

Kan Kommissionen oplyse, om der bag denne hentydning til de »økologiske fordele« ligger en reference til undersøgelser eller dokumenter, som Kommissionen har udarbejdet?

Hvis dette er tilfældet, kan den da oplyse konkret, hvortil den refererer?

Hvis dette ikke er tilfældet, bedes Kommissionen oplyse, hvilke andre kilder den har til denne påstand?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou***(21. februar 1990)*

Den passage i meddelelsen til Rådet, som det ærede medlem omtaler, og som vedrører den økologiske fordel ved en tilbagegang i befolkningstallet i tæt befolkede europæiske lande, gjaldt muligheden for at formindske trafik, støj, udstødningsos og andre former for forurening i al almindelighed og hidrørte ikke fra nogen speciel oplysningskilde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1319/89**af Raymonde Dury (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(15. januar 1990)**(90/C 259/22)*

Om: EF-statistikker om asylsøgere

Kan Kommissionen for hver enkelt medlemsstat i De Tolv oplyse, hvor mange anmodninger om asyl der er indgivet til hver medlemsstat, og hvor stor en procentuel andel af disse anmodninger der er blevet imødekommet i 1987 og 1988?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann***(2. marts 1990)*

Kommissionen råder ikke over de oplysninger, det ærede medlem anmoder om.

Det er de kompetente myndigheder i de respektive medlemsstater, der ligger inde med enhver form for statistik over de pågældende spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1332/89**af Francesco Speroni (ARC)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(22. januar 1990)**(90/C 259/23)*

Om: Cirkulære fra den italienske arbejdsminister

Den 12. december 1989 bestemte den italienske arbejdsminister, Carlo Donat Cattin, at arbejdstagere fra tredjelande må tage arbejde, også hvis de kun besidder en opholdstilladelse som turister eller i anledning af familiesammenføring. Denne bestemmelse, som helt er af personlig karakter, afstedkommer betydelige problemer ved fastlæggelsen af fælles bestemmelser på dette område og

vil udgøre en hindring for den ønskede åbning af grænserne mellem medlemsstaterne, idet den virker som en vilkårlig generel tilladelse til afhjælpning af uregelmæssige og ulovlige forhold. Denne indførelse ad bagdøren af arbejdskraft fra tredjelande på arbejdsmarkedet vil begrænse beskæftigelses- og ansættelsesmulighederne for borgere fra EF-lande.

Kommissionen bedes derfor oplyse, om den finder, at den italienske ministers skridt er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, og hvilke foranstaltninger den derefter agter at træffe?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(23. marts 1990)

Medlemsstaternes kompetence vedrørende indvandring og regulering af indvandrernes forhold, er i øjeblikket meget vidtgående.

Således henhører efter Rådets resolution af den 16. juli 1985 ⁽¹⁾ »et spørgsmål vedrørende adgang, ophold og beskæftigelse for vandrende arbejdstagere fra tredjelande... under medlemsstaternes kompetence uanset gældende fællesskabsaftaler med tredjelande«.

I erklæring om artikel 13 til 19 i Den Europæiske Fælles Akt bekræftes det, at »intet i disse bestemmelser berører medlemsstaternes ret til at træffe foranstaltninger, som de anser for nødvendige for at kontrollere immigration fra tredjelande«.

Kommissionen har den 8. juni 1988 vedtaget en beslutning om en procedure for forhåndsunderretning og samråd vedrørende indvandrerpolitikken over for tredjelande ⁽²⁾.

Den håber, at den som led i denne samordning kan få vedtaget foranstaltninger, der skal træffes enten af Fællesskabet eller medlemsstaterne, med henblik på en fælles immigrationspolitik.

⁽¹⁾ EFT nr. C 186 af 26. 7. 1985.

⁽²⁾ EFT nr. L 183 af 14. 7. 1988, s. 35.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 42/90

af Christine Crawley (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. januar 1990)

(90/C 259/24)

Om: Handelsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Staterne ved Den Arabiske Golf

Har Kommissionen på baggrund af de farer, EF's petrokemiske industri står over for, hvad angår tab af europæiske

ske arbejdspladser (10 000 til 15 000 direkte og 10 000 i byggeindustrien) og lukning af fabrikker som følge af Kommissionens forslag om at indgå en frihandelsaftale med de arabiske Golfstater, til hensigt at drøfte dette vigtige forslag til aftale, som indbefatter overgangsbestemmelser af 8 til 16 års varighed for tre kategorier følgende petrokemiske produkter, med Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(3. juli 1990)

Som Jaques Delors anførte over for Europa-Parlamentet den 13. februar 1990, er Kommissionen opmærksom på, at betingelserne for Europa-Parlamentets deltagelse i procedurerne i forbindelse med forhandling af internationale aftaler bør forbedres og styrkes.

Naturligvis vil Europa-Parlamentets relevante udvalg som sædvanligt blive holdt uformelt underrettet om udviklingen i forhandlingerne om denne vigtige aftale og deres afslutning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 44/90

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. januar 1990)

(90/C 259/25)

Om: Seksuelt misbrug af børn

Har Kommissionen i forbindelse med forslagene med henblik på gennemførelse af det indre marked overvejet behovet for beskyttelse mod seksuelt misbrug af børn? Agter den navnlig at stille forslag om udveksling mellem medlemsstaterne af navne på børn, der er opført på særlige »risikoregistre«, samt om en lignende udveksling af attester fra tidligere arbejdspladser for personer, der søger beskæftigelse med børn?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(6. marts 1990)

Spørgsmålet om seksuelt misbrug af børn henhører på dette stadium ikke under Fællesskabets kompetence. Kommissionen påtænker derfor ikke at tage initiativer på dette område. Den erindrer derimod om, at der i artikel 20 til 23 i Fællesskabspagten om De Grundlæggende Sociale og Arbejdsmarkedsmæssige Rettigheder er fastsat bestemmelser om beskyttelse af børn med hensyn til be-

skæftigelse og arbejdsvilkår, på grundlag af hvilke Kommissionen vil forelægge et forslag til direktiv ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Jf. Kommissionens meddelelse om dens handlingsprogram om gennemførelsen af pagten — dok. KOM(89) 568 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 61/90

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. februar 1990)

(90/C 259/26)

Om: Oplagring af radioaktivt affald

Kan Kommissionen meddele, hvorledes det forholder sig i hele Det Europæiske Fællesskab med forvaltningen af de forskellige former for radioaktivt affald?

Kan den rent konkret give en ajourført oversigt over de forskellige oplagringspladser samt oplyse mængderne af oplagret affald?

Hvordan er fremtidsudsigterne efter Kommissionens opfattelse i forbindelse med denne problematik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi

(4. april 1990)

Inde for rammerne af handlingsplanen (1980—1992) for Fællesskabet vedrørende radioaktive affaldsstoffer ⁽¹⁾ tilstiller Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet rapporter med en analyse af situationen og udsigterne med hensyn til det radioaktive affald i EF's medlemsstater. Den seneste meddelelse til Rådet herom blev udsendt i 1987 ⁽²⁾, og en ajourført version heraf skal efter planerne udarbejdes i 1991. I mellemtiden offentliggøres der data i den af Kommissionen offentliggjorte rapport fra 1989 med titlen: »Den nukleare brændselscyklus: Kritisk gennemgang af forsknings- og udviklingspolitikken i EF's medlemsstater, EUR 12380«. De relevante dokumenter i forbindelse hermed tilstilles det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat direkte.

⁽¹⁾ EFT nr. C 51 af 29. 2. 1980, s. 1.

⁽²⁾ Dok. KOM(87) 312, endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 78/90

af Adrien Zeller (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. februar 1990)

(90/C 259/27)

Om: Harmonisering af uddannelsen af feriecenterledere

Findes der bestemmelser på EF-plan om ferie-centre og uddannelsen af deres ledere? Påtænker Kommissionen en

harmonisering af uddannelsen af feriecenterledere, således som det bl.a. kendes i Frankrig i form af tildeling af lederuddannelsescertifikatet BAFA (Brevet d'Aptitude aux Fonctions d'Animateur)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(19. marts 1990)

Der findes ingen særlige fællesskabsbestemmelser for feriecentre og for uddannelsen af ledere af disse centre.

Kommissionen har ikke til hensigt at foretage en harmonisering af uddannelsen af personel til feriecentre, men den har forelagt Rådet et forslag til direktiv om en anden general ordning for anerkendelse af erhvervskompetencegivende uddannelser af en varighed på under tre år ⁽¹⁾. Denne ordning tjener som et supplement til den, der blev vedtaget med Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed ⁽²⁾. Med det nye forslag til et supplerende direktiv sigtes der ligeledes på de af det ærede medlem omtalte uddannelsesniveauer.

⁽¹⁾ Dok. KOM(89) 372 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989, s. 16.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 80/90

af David Martin (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. februar 1990)

(90/C 259/28)

Om: Overdragelse af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen

Kommissionen anfører i sin beretning til Europa-Parlamentet vedrørende overdragelse af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen ⁽¹⁾ i stk. 22 visse statistikker om funktionen af forskriftsudvalg og forvaltningskomitéer. Kan Kommissionen venligst oplyse følgende:

1. Perioden, der omfattes af afdeling A forskriftsudvalg.
2. Tallene for årene 1979 til 1986 for afdeling B forvaltningskomitéer.
3. Om den kendsgerning, at der har været så få henvisninger til Rådet i forbindelse med disse procedurer, skyldes, at Kommissionen har ændret sit udkast til gennemførelsesforanstaltninger for at bringe det i overensstemmelse med udvalgets eller komitéens holdning. I bekræftende fald, hvor stor en andel af tilfældene omfattes heraf?

⁽¹⁾ Dok. SEK(89) 1591.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**
(15. marts 1990)

1. Den under afdeling A (forskriftsudvalg) omhandlede periode ligger mellem datoen for nedsættelse af de pågældende udvalg (1) og den 1. juni 1989.

2. Kommissionen beder venligst det ærede medlem henholde sig til de årlige almindelige beretninger om De Europæiske Fællesskabers virksomhed, hvori de ønskede tal er anført.

3. Nej.

(1) Den Stående Veterinærkomité (Rådets afgørelse af 15. oktober 1968, EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23), Den Stående Fytosanitære Komité (Rådets afgørelse af 23. november 1976, EFT nr. L 340 af 9. 12. 1976, s. 27) og Den Stående Komité for Husdyravl (Rådets afgørelse af 25. juli 1977, EFT nr. L 206 af 12. 8. 1977, s. 11).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 95/90
af François-Xavier de Donnée (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. februar 1990)
(90/C 259/29)

Om: Politikken for kontrakter vedrørende konsulent-ydelser og andre tjenesteydelser

Kommissionens generaldirektorater og tjenestegrene indgår et stort antal kontrakter med henblik på konsulent-ydelser og andre tjenesteydelser.

Kan Kommissionen oplyse:

1. Hvad er dens generelle politik på dette område;
2. Hvilke beløb har Kommissionen indgået kontrakter for og anvist til udbetaling i 1989 for hvert enkelt generaldirektorat eller tjenestegren, opdelt i tjenesteydelseskontrakter og konsulentkontrakter (med angivelse af det konkrete antal kontrakter for hver gruppe)?
3. Hvad var fordelingen i 1989 af de i spørgsmål 2 nævnte beløb med hensyn til konsulenters og tjenesteyderes nationalitet?
4. Ville det ikke være mere hensigtsmæssigt at gennemføre en beskeden personaleforøgelse i visse tjenestegrene for på en mindre udgiftskrævende måde at sikre opfyldelsen af permanente behov?
5. Hvilke takster anvendes for betalinger til konsulenter og tjenesteydere? Er det korrekt, at visse konsulenter og tjenesteydere udbetales i hundredevis af ecu pr. arbejdstime for visse opgaver?
6. Hvilke konkrete foranstaltninger er der truffet for at sikre fortroligheden af dette arbejde, eftersom klausulerne herom i de sædvanligvis anvendte kontrakter ikke er effektive over for dette problem?

7. Agter den at spørge det personale, der til daglig arbejder med konsulenter og tjenesteydere, til råds vedrørende kvaliteten af det arbejde, som udbydes eksternt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**
(21. marts 1990)

1. Kommissionen tillægger det afgørende betydning, at alle de opgaver, som påhviler institutionerne i medfør af traktaterne, og som er af mere varig karakter, udføres af tjenestemænd. Omvendt finder den det vel anbragt eventuelt at benytte sagkyndig bistand udefra til enkeltopgaver, hvortil særlig erfaring eller specialviden er påkrævet, og som kan være af afgørende betydning for institutionernes rette løsning af pålagte opgaver. Konsulentbistand gør det muligt for Kommissionen at få adgang til den sidste nye viden.

Når Kommissionen benytter konsulentfirmaer og andre serviceorganer, lægger den vægt på gennemsigtighed, det midlertidige aspekt og kontrol.

2. Kommissionen tilsender såvel det ærede medlem som Europa-Parlamentets generalsekretariat de pr. 31. oktober 1989 udarbejdede statistiske oplysninger.

3. Kommissionen benytter konsulentbistand fra alle Fællesskabets lande uden nogen form for forskelsbehandling.

4. Generelt er det netop Kommissionens holdning, at de mere varige opgaver skal løses ved hjælp af tjenestemænd. Det skal dog understreges, at visse af institutionens behov af varig karakter ikke i sig selv er afgørende for, hvorvidt det pågældende personale skal være omfattet af vedtægen. Kommissionen kunne således udmærket gøre brug af en virksomhed udefra til at varetage sprogundervisning af personalet, selv om der her er tale om et varigt behov for institutionerne i et flersproget fællesskab. Det er imidlertid sådan, at sprogundervisning ikke er en af de opgaver, som institutionerne er pålagt i henhold til traktaterne (jf. sag 249/87, Mulfinger mod Kommissionen, dom af 6. december 1989).

5. Grundlæggende gælder det, at vederlag til konsulentfirmaer og serviceorganer skal afspejle de herskende konkurrencemæssigt bestemte markedsvilkår.

Vejledende og for at opnå rimeligt ensartede forhold ved indgåelse af aftaler er der for konsulenter (fysiske personer) fastsat en referencetarif på højst 370 ECU pr. tjenestedag, med mindre arbejdets karakter kan begrunde en fravigelse.

For aftaler om tjenesteydelser med firmaer (almindeligvis juridiske personer) gælder, at vederlagene (efter udbud i henhold til gældende bestemmelser) kan være højere; de er således i overensstemmelse med gældende markedspriser.

6. Kommissionens tjenestegrene har ansvaret for, at der ikke til kontrahenter udefra overlades opgaver af fortrolig karakter.

I Kommissionens generelle bestemmelser for indgåelse af aftaler med virksomheder er der i øvrigt fastsat særlige bestemmelser for at sikre de pågældende opgavers fortrolighed.

7. De ansvarlige for det arbejde, der udføres af konsulenter og serviceorganer har til stadighed kontakt med Kommissionens centrale tjenestegrene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 96/90

af François-Xavier de Donnée (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. februar 1990)

(90/C 259/30)

Om: Anvendelse af direktiverne om offentlige udbud i forbindelse med tjenesteydelseskontrakter til leverancer til og arbejde udført for Kommissionen

Kommissionen indgår et stort antal kontrakter med henblik på konsulentbistand, tjenesteydelser, leverancer og andre arbejder.

Kan den oplyse:

1. Er den reelt undergivet de forskellige direktiver om offentlige udbud for sine egne offentlige udbud? Hvis dette er tilfældet, bedes Kommissionen oplyse, til hvilken type ordregivende myndighed den regner sig selv?
2. Overtager den i sit »Vademecum offentlige indkøbsaftaler og offentlige bygge- og anlægskontrakter i EF« en fuldstændigt direktiverne om offentligt udbud for de områder, som disse direktiver dækker? Hvis dette er tilfældet, bedes der oplyst, med hvilket administrativt cirkulære dette spørgsmål er blevet bragt til det pågældende personales kendskab? I benægtende fald bedes Kommissionen oplyse, hvorfor den ikke anvender disse rådsdirektiver i sit eget vademecum, når den i øvrigt har til opgave at håndhæve medlemsstaternes anvendelse heraf?
3. Er anvendelsen af direktiverne om offentlige udbud i Kommissionens interne dokumenter blevet kontrolleret af en uafhængig instans? Hvis dette ikke er tilfældet, bedes Kommissionen oplyse, hvad den agter at gøre i denne forbindelse?
4. Hvilke konkrete bestemmelser sikrer gennemskuelighed, objektivitet og konkurrence for udbud under 18 000 ECU, der ikke omfattes af bestemmelserne om offentlige udbud?
5. Agter den i forbindelse med udarbejdelsen af ændringer til direktiver eller af nye direktiver udtrykkeligt at nævne de europæiske institutioner som ordregivende myndighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber

(23. marts 1990)

1. Efter artikel 64 i finansforordningen, ændret i marts 1990, skal »hver enkelt institution iagttage de direktiver,

Rådet har vedtaget om offentlige bygge- og anlægsarbejder«.

Kommissionen besluttede imidlertid allerede den 12. januar 1981 at pålægge de berørte ordregivere at overholde samtlige Rådets direktiver om tildeling af kontrakter.

I øvrigt må Kommissionen i medfør af stk. 2 i ovennævnte nye artikel 64, snarest udarbejde supplerende bestemmelser, der skal indgå i gennemførelsesbestemmelserne, og som indeholder retningslinjerne for Fællesskabets institutioners overholdelse af de pågældende direktiver. Det skal påpeges, at Kommissionen i henhold til artikel 126 i finansforordningen skal rådføre sig med de øvrige institutioner, herunder navnlig Europa-Parlamentet, om udkastet til disse gennemførelsesbestemmelser.

2. CCAM-Vademecummet (Det Rådgivende Udvalg for Indkøb og Kontrakter) er fordelt på Kommissionens forskellige tjenestegrene med finansielt ansvar. Seneste udgave er fra september 1989. Denne publikation er ligeledes til orientering tilsendt de andre institutioner, herunder også til Revisionsretten.

3. Kommissionen er for så vidt angår sin gennemførelse af budgettet og sin finansielle forvaltning undergivet Revisionsrettens kontrol.

4. Grundlæggende gælder for tildeling af kontrakter i henhold til bestemmelserne i artikel 55 til 64 i finansforordningen, at der skal afholdes udbud, og indgåelse af direkte aftaler er stærkt begrænset af bestemmelserne i artikel 58.

For kontrakter på under 35 000 ECU, som falder uden for Det Rådgivende Udvalg for Indkøb og Kontrakter's kompetence ⁽¹⁾, gælder, at finansinspektionen skal føre kontrol med overholdelsen af de ovennævnte bestemmelser.

For indgåelsen af kontrakter om undersøgelser og rådgivning, som ikke er omfattet af de nugældende fællesskabsdirektiver, har Kommissionen vedtaget nogle særlige bestemmelser, og fastslår dermed igen, at det er nødvendigt at lade potentielle kontrahenter konkurrere ved hjælp af indkaldelse af interessetilkendegivelser, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾.

5. Kommissionen vil fortsat bestræbe sig på at sørge for, at dens tjenestegrene ved tildelingen af kontrakter lægger principper til grund, der sikrer en sund finansforvaltning og et gunstigt forhold mellem pris og ydelse, samt at de anvender de procedurer, der er fastlagt i direktiverne om offentlige kontrakter.

⁽¹⁾ Artikel 128 i den ændrede finansforordning.

⁽²⁾ Vademecum udgivet af Det Rådgivende Udvalg for Indkøb og Kontrakter, 1989-udgaven, s. 25, punkt 8.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 110/90
af sir James Scott-Hopkins (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. februar 1990)
(90/C 259/31)

Om: Genbrugspapir

Hvilken andel af dens papirforbrug er genbrugspapir?
Hvad gør den for at hæve dette tal?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha
(29. marts 1990)

Det ærede medlem henvises til de svar, som Kommissionen har givet på skriftlige forespørgsler nr. 421/89 af Carmen Diez De Rivera Icaza ⁽¹⁾, nr. 1114/89 af Herman Verbeek ⁽²⁾, nr. 1229/89 af Carmen Diez De Rivera Icaza ⁽³⁾ og mundtlig forespørgsel H-350/89 af Stephen Hughes under spørgetiden på mødet i december 1989 i Europa-Parlamentet ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 47 af 27. 2. 1990.

⁽²⁾ Se side 7 i denne Tidende.

⁽³⁾ EFT nr. C 117 af 11. 5. 1990, s. 19.

⁽⁴⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 3-373 (december 1989).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 140/90

af Anita Pollack (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. februar 1990)
(90/C 259/32)

Om: Ansættelses- og beskæftigelsesvilkår og reformerne i Østeuropa

Agter Kommissionen på baggrund af de vedvarende reformer i Østeuropa at føre kontrol med tilstrømningen og ansættelsen af østeuropæiske arbejdstagere med henblik på at sikre, at der ikke sker en forringelse i ansættelses- og beskæftigelsesvilkårene i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(4. april 1990)

Kommissionen følger nøje forandringerne i Østeuropa. De to hovedformål med Fællesskabets bistand er at støtte produktionsstrukturernes tilpasning samt tilpasningen af arbejdstagernes kvalifikationer.

Stillingen for arbejdstagere fra de østeuropæiske lande skal ses på baggrund af deres status:

- nogle, navnlig statsborgere fra Den Tyske Demokratiske Republik og andre borgere af tysk oprindelse, som i medfør af Forbundsrepublikken Tysklands forfatning anses for vesttyske statsborgere, er således statsborgere i en medlemsstat og er derfor omfattet af bestemmelserne om fri bevægelighed for personer. De vil dog reelt kun kunne udøve deres rettigheder, såfremt de er i besiddelse af et dokument (pas eller identitetskort) udstedt af Forbundsrepublikkens myndigheder til bekræftelse af deres statsborgerskab
- de øvrige betragtes som arbejdstagere fra tredjelande. Tilstrømningen af disse personer reguleres for tiden af det enkelte værtsland under overholdelse af fællesskabsrettens bestemmelser om lønarbejde.

Kommissionen har den 8. juni 1988 vedtaget en beslutning om en procedure for forhåndsunderretning og samråd vedrørende indvandrerpolitikken over for tredjelande ⁽¹⁾.

Det Europæiske Råd har under sit møde i Strasbourg i december 1989 anerkendt betydningen af indvandrer-spørgsmålet i almindelighed og har anmodet Rådet (Generelle anliggender) om at behandle det under en af sine fremtidige samlinger. Kommissionen vil yde sit bidrag til denne drøftelse, navnlig med en beretning, som den har anmodet en gruppe af højtstående embedsmænd om at udarbejde. Disse sagkyndige vil især undersøge forholdene i forbindelse med indvandrernes sociale integration.

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 af 14. 7. 1988, s. 35.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 204/90

af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. februar 1990)
(90/C 259/33)

Om: De miljømæssige farer forbundet med transport af nukleart affald

Har Kommissionen på baggrund af de indlysende miljømæssige farer, der er forbundet med transport af nukleart affald, imødeset restriktive foranstaltninger, hvad angår denne transport, såsom forpligtelse af de ansvarlige for produktionen af nukleart affald til at lade dette forarbejdes så tæt som muligt på produktionsstedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(4. april 1990)

Kommissionen analyserer med regelmæssige mellemrum situationen og fremtidsudsigterne med hensyn til forvaltning af radioaktive affaldsstoffer i EF-medlemsstaterne

som led i Fællesskabets handlingsplan (1980—1992) for radioaktivt affald. Hvad angår disse aktiviteter, bedes det ærede medlem tage Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 61/90 af Jaak Vandemeulebroucke (*) til efterretning.

For at nedbringe de risici, der er forbundet med overførsel af radioaktivt affald, til det mindst mulige har Kommissionen vedtaget et forslag til Rådets direktiv om forudgående godkendelse af overførsel af radioaktivt affald (*).

Hensigten med dette forslag er at styrke den administrative kontrol fra de kompetente statslige myndigheders side med overførsel af radioaktivt affald, og heri henregnes disse transporter til de aktiviteter, der er opført i artikel 5 i Rådets direktiv af 15. juli 1980 om fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling (*).

Forslaget er på indeværende tidspunkt blevet forelagt for Det Økonomiske og Sociale Udvalg til udtalelse i henhold til bestemmelserne i artikel 31 i Euratom-Traktaten.

Endvidere er EF's medlemsstater og AVS-staterne i henhold til den fjerde EØF-/AVS-konvention, der er undertegnet i Lomé den 15. december 1989, bundet af følgende to forbud:

- forbud for Fællesskabets medlemsstater mod at eksportere radioaktivt og farligt affald til AVS-staterne, og
- forbud for AVS-staterne mod at importere denne form for affald uanset dets oprindelse.

(*) Se side 13 i denne Tidende.

(*) Dok. KOM(89) 559.

(*) EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 206/90

af Elio Di Rupo (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. februar 1990)

(90/C 259/34)

Om: Landbrugssektorens bidrag til produktionen af alternativ energi

Omdannelsen af landbrugsprodukter til energiprodukter — bl.a. bioethanol — er en måde at gøre landbruget mere alsidigt på. Bevæggrunden kunne være økonomisk og økologisk. Biobrændstofferne frembyder talrige fordele. De er direkte tilgængelige, vedvarende og ikke underlagt prissvingningerne for fossile brændstoffer.

1. Har Kommissionen set sig foranlediget til at overveje de reelle muligheder, udnyttelsen af denne energiform frembyder i forhold til de fossile energiformer, i betragtning af de meget store omkostninger ved destruktion af landbrugsoverskuddene, betydningen af at sikre en øget spredning af EF's forsyningskilder på

energiområdet og behovet for at skabe overensstemmelse mellem energibehovene og de miljømæssige begrænsninger ved udsigten til gennemførelsen af det indre marked i 1993?

2. Hvis Kommissionen mener, at denne energiform bør fremmes, hvilke økonomiske og skattemæssige incitamenter kunne iværksætte af sådanne energiprojekter da få adgang til, bl.a. inden for rammerne af THERMIE-programmet eller de nye retningslinjer for den fælles landbrugspolitik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(29. marts 1990)

Kommissionen har længe vist en stor interesse for udviklingen af alternative og fornyelige energiressourcer. Det fremgår af det forsknings- og demonstrationsarbejde, som Fællesskabet har finansieret siden henholdsvis 1973 og 1978, og som har givet betydelige resultater inden for vind-, sol-, biomasse- og geotermisk energi, som er blevet offentliggjort.

For så vidt angår anvendelse af landbrugsråvarer til fremstilling af bioethanol til iblanding i benzin i Fællesskabet, lod Kommissionen en omfattende undersøgelse gennemføre i 1986, som førte til konklusioner om de økonomiske og miljømæssige konsekvenser af at yde offentlige midler til dette specielle formål. Kommissionen besluttede i 1987 ikke at fremsætte forslag herom.

I 1989 udarbejdede Kommissionen en almindelig beretning om anvendelse af landbrugsråvarer til andre formål end konsum og om de foranstaltninger, Fællesskabet allerede havde truffet for at tilskynde hertil (*). I beretningen konkluderede Kommissionen, at der, hvis man yderligere ville udvikle denne form for anvendelse, som kunne omfatte biobrændsel, var tre områder, hvor Fællesskabet straks kunne gøre mere. Det drejer sig om koordinering af forskellige politikker, hjælp til at finde kommercielle anvendelser af forskningsresultater ved at yde støtte til flere demonstrationsprojekter og hjælp til landmændene til at deltage direkte i udviklingen af nye anvendelser af landbrugsprodukter. Et forslag om at yde en hektarpræmie for sådanne formål, der er knyttet sammen med præmien for nedlæggelse af agerjord, var vedlagt beretningen.

I 1989 fremlagde Kommissionen også en rapport om energi og miljø (*), som giver et overslag over, hvilken andel af energiforbruget i Fællesskabet der vil kunne dækkes ved hjælp af fornyelige ressourcer. Overslaget for år 2010 er 8 %, dvs. det dobbelte i forhold til nu. Rapporten beskæftiger sig også med spørgsmålet om at yde støtte for at fremme anvendelsen af disse energier og giver udtryk for det standpunkt, at virkningerne af anvendelsen af sådanne økonomiske ordninger ville kunne mærkes langt uden for Fællesskabet. Det bør derfor undersøges i det mindste aspekt, både internt og eksternt, i betragtning af

omfanget og arten af de problemer, der opstår, når man vil forlige vedvarende økonomisk vækst og rene energier. Hjørnestenen i Kommissionens politik for løsningen af disse problemer er derfor, i det mindste på kort sigt, fortsat at lægge vægt på teknologisk forskning og udvikling.

Følgende fællesskabsprogrammer er relevante:

THERMIE, forslag til et program om fremme af energiteknologi i Fællesskabet ⁽¹⁾, som omfatter en særlig sektor for fremstilling af energi af biomasse i forbindelse med fornyelige energiressourcer. THERMIE skal afløse det tidligere energidemonstrationsprogram, i forbindelse med hvilket Kommissionen afsatte 71,9 mio. ECU til 164 projekter om fremstilling af energi af biomasse, landbrugsprodukter og affald.

ECLAIR, et forskningsprogram til 80 mio. ECU, hvis midler så godt som allerede er afsat, og som skal skabe industrielle forbindelser, også på energiområdet, til landbrugssektoren.

JOULE, et forskningsprogram for ukonventionelle og langfristede energikilder, som bl.a. omfatter solenergi, biomasse, vindenergi og geotermisk energi, energioplagering, ikke-forurenende anvendelse af fast brændsel, nye energibærere, effektiv anvendelse af carbonhydrider og analyse af og modellforsøg med energisystemer. De 122 mio. ECU, der er budgetteret til dette program, er nu fuldt afsat.

Det nye program (55 mio. ECU) om forskning og teknologisk udvikling vedrørende landbrugets konkurrenceevne og forvaltning af landbrugsressourcer, der specielt sigter på at finde nye anvendelser af traditionelle landbrugsprodukter.

Det bør også nævnes, at de udviklingsplaner, som Fællesskabet kan yde støtte til i henhold til forordning (EØF) nr. 2052/88 ⁽²⁾ om reformen af strukturfondene, også kan omfatte energiplaner.

Et forslag til det tredje rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, der indebærer en kraftig forhøjelse af den samlede EF-støtte til forskning, blev fremsat i 1989 og vil omfatte perioden 1991—1994.

Endelig er Kommissionen ved at forberede et nyt EF-initiativ med henblik på at fremme fornyelige energikilder (ALTENER-programmet). Formålet med dette program er at fremme afsætningen af fornyelig energi.

⁽¹⁾ Dok. KOM(89) 597.

⁽²⁾ Dok. KOM(89) 369.

⁽³⁾ Dok. KOM(89) 121 endelig udg.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 209/90
af lord O'Hagan (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. februar 1990)
(90/C 259/35)

Om: Støtte til tobaksavl

Vil Kommissionen oplyse, hvor mange penge Det Europæiske Fællesskab har brugt på programmet om en europæisk indsats mod kræft hvert år siden programmets start og sammenligne disse tal med de beløb, der er anvendt som støtte til tobaksproduktionen i hvert af de samme år?

Viser disse tal klart, hvor stor vægt Fællesskabet lægger på at nedbringe kræfttilfældene blandt medlemsstaternes borgere?

Er Kommissionen overbevist om, at dens program om en europæisk indsats mod kræft har haft nogen reel effekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(21. marts 1990)

Det Europæiske Fællesskab anvendte i 1988 omkring 8 mio. ECU og i 1989 (Det europæiske år for oplysning om kræft) 8,5 mio. ECU på programmet »Europæisk indsats mod kræft«.

Det er rigtigt, at de beløb, som Fællesskabet i det samme tidsrum har anvendt til støtte til tobaksdyrkning (næsten 1 mia. ECU om året), er langt større. Det må imidlertid understreges, som anført af Kommissionen i dens svar på skriftlig forespørgsel nr. 152/90 af Ben Fayot ⁽¹⁾, at Fællesskabets støtte til tobaksdyrkning er en naturlig følge af gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik. I denne forbindelse bør man huske på, at mens den fælles landbrugspolitik udgør en af hovedhjørnestenene for Det Europæiske Fællesskab, så beskæftiger programmet »Europæisk indsats mod kræft« sig med det sundhedsmæssige område, som er et forholdsvis nyt virkefelt for Det Europæiske Fællesskab.

Hvad virkningerne af programmet »Europæisk indsats mod kræft« angår, er der — selv om Kommissionen endnu ikke kender de fuldstændige resultater af den igangværende vurdering af den første handlingsplan for 1987—1989 — ingen tvivl om, at den europæiske kodeks for forebyggelse af kræft har vundet stor udbredelse overalt i Europa i dette tidsrum.

⁽¹⁾ EFT nr. C 171 af 12. 7. 1990, s. 38.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 219/90**af John Bird (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(14. februar 1990)**(90/C 259/36)*

Om: Sproglærere for skolesøgende børn fra et EF-land, som er flyttet til et andet EF-land

I forbindelse med den glædelige stigning i EF-borgeres mobilitet inden for EF, er der opstået et større behov for erfarne lærere, der kan imødekomme de elevers behov, som er flyttet fra ét EF-land til et andet.

Yder Kommissionen i dag finansiel støtte til aflønning af lærerpersonale, hvis særlige opgave det er at tilgodese disse elevers behov? I benægtende fald, vil Kommissionen i den nærmeste fremtid tage en sådan støtte op til overvejelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(12. marts 1990)

LINGUA-programmet om kvalitativ og kvantitativ styrkelse af fremmedsprogsundervisningen indeholder bestemmelser om fremmedsproglæreres grunduddannelse og efter- og videreuddannelse, men indeholder ikke særlige bestemmelser om finansiering af lønnen til lærere, der specielt har til opgave at imødekomme behovet hos elever fra én medlemsstat, der undervises i en anden medlemsstat.

Imidlertid fremgår det af retningslinjerne for Den Europæiske Socialfonds tilskud til foranstaltninger til fordel for indsatsen mod langtidsledighed og til fordel for erhvervsmæssig integration af unge, at der i forbindelse med erhvervsuddannelse for vandrende arbejdstagere i de første tre år efter deres indvandring med henblik på at hjælpe dem ind på arbejdsmarkedet kan ydes støtte fra Den Europæiske Socialfond til udgifter til dækning af omkostningerne til uddannelse af lærere. Dette gælder også for sproglærere, forudsat deres arbejde er led i et erhvervsuddannelsesprojekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 225/90**af Gérard Monnier-Besombes (V)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(14. februar 1990)**(90/C 259/37)*

Om: Planen om at lede vandet fra Allier-floden til Berry og udbygning af kunstvandingssystemet i Champagne berrichonne, Frankrig

Kommissionen bedes oplyse, hvorledes den agter at behandle projektet om — med støtte fra EUGFL's Udviklingssektion — at lede vand fra Allier-floden til Berry

(navnlig Germigny-dalen og Champagne berrichonne), set på baggrund af de nye retningslinjer for den fælles landbrugspolitik og bekæmpelsen af den vandforurening, landbruget forårsager?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(21. marts 1990)

Vandomledningsprojektet »Allier-Berry« indgår i en plan for udvikling af landdistrikterne i Syd-Berry (regionen Centre-France), som er blevet forelagt Kommissionen i henhold til mål 5b.

Kommissionen vedtog i december 1988 interne instrukser om vurdering af indvirkningen på miljøet af de planer, programmer og projekter, der forelægges i henhold til strukturinstrumenterne; disse instrukser er medlemsstaterne blevet gjort bekendt med.

I overensstemmelse med disse instrukser skal de franske myndigheder for projektet »Allier-Berry«, før der træffes nogen beslutning om fællesskabsfinansiering, indsende oplysninger om indvirkningen på miljøet. Det generaldirektorat, hvorunder EUGFL hører, vil i samarbejde med Generaldirektoratet for Miljø undersøge, om projektet er i overensstemmelse med Fællesskabets politik og lovgivning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 229/90**af Gerardo Fernández Albor (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(14. februar 1990)**(90/C 259/38)*

Om: Ældreboliger i Fællesskabet

En af de alvorligste og største sociale mangler, som Fællesskabet bør tage op snarest muligt, er den alarmerende mangel på ældreboliger i forhold til antallet af ansøgninger om tildeling af en sådan bolig.

Da prognoserne i denne forbindelse peger i retning af en betydelig stigning i antallet af ansøgninger om tildeling af en ældrebolig, bedes Kommissionen oplyse, om den anser det for nødvendigt at iværksætte en ambitiøs plan for at øge udbuddet af boliger til ældre, som ikke har andre muligheder for at dække deres boligbehov for den resterende del af deres liv?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(12. marts 1990)

Bestemmelserne vedrørende ældreboliger henhører under de enkelte medlemsstater.

Kommissionen er imidlertid helt klar over det problem, som omtales i forespørgslen — og det er et problem, som vil blive stadig mere alvorligt med den kraftigt stigende aldring af medlemsstaternes befolkninger, som vil gøre sig gældende i løbet af de kommende tiår. Derfor har Kommissionen planlagt, i samarbejde med andre berørte organer, at afholde en større konference i marts 1990 om ældrepolitikken i Fællesskabet, og den vil forøvrigt overveje, om de forskellige aspekter vedrørende boliger for ældre bør tages op i forbindelse med de kommende års forskningsundersøgelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 232/90

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. februar 1990)

(90/C 259/39)

Om: Den Europæiske Socialfond — ordninger for unge

I artikel 1 i Rådets afgørelse 87/569/EØF af 1. december 1987 om et handlingsprogram for erhvervsuddannelse af unge ⁽¹⁾ hedder det, at medlemsstaterne »gør mest muligt for at sikre, at alle de unge i Fællesskabet, der ønsker det, modtager ét eller om muligt to eller flere års erhvervsuddannelse efter afslutningen af deres obligatoriske skolegang på fuld tid«.

Er Kommissionen sikker på, at de igangværende ordninger for unge i Irland og Det Forenede Kongerige opfylder denne målsætning?

⁽¹⁾ EFT nr. L 346 af 10. 12. 1987, s. 31.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(5. april 1990)

Kommissionen vil om kort tid vedtage interimrapporten om gennemførelsen af Rådets afgørelse af 1. december 1987 om et Handlingsprogram for Erhvervsuddannelse af Unge og Forberedelsen af Unge til Arbejds- og Voksenlivet (PETRA-programmet). Interimrapporter om PETRA-programmet indeholder et kapitel med detaljerede oplysninger om medlemsstaternes politik og programmer med sigte på forbedring og udvidelse af den obligatoriske skoleundervisning og der redegøres for den almene og erhvervsrettede uddannelse efter undervisningspligtens ophør samt for programmer for handicappede unge og programmer i ugunstigt stillede områder.

Alle medlemsstaterne er i gang med at gennemføre strategier til udvikling og forbedring af deres grundlæggende erhvervsuddannelse. I Det Forenede Kongerige tilbydes der gennem »Youth Training Scheme« alle unge 16- eller 17-årige, som ikke er beskæftiget eller under uddannelse, en et- eller toårig vekseluddannelse, dels i en virksomhed, dels på en erhvervsskole. Hertil kommer »Vocational and Technical Education initiative«, der har til formål at ændre den almene uddannelse for de 14 til 18-årige ved at indføre tekniske og erhvervsmæssige elementer og styrke forbindelsen mellem læseplanerne og arbejdslivet. Det forventes, at alle skoler får mulighed for at komme med i denne ordning i begyndelsen af 1990'erne.

Herudover har man i Det Forenede Kongerige oprettet et net af erhvervsuddannelses- og virksomhedsråd (Training and Enterprise Councils [TEC]). Fra 1990 vil der med henblik på at fremme nye uddannelsespartnerskaber med arbejdsgiverne efterhånden blive oprettet 100 sådanne råd. Hvert af disse råd vil bestå af repræsentanter for erhvervslivet, uddannelsessektoren, frivillige organisationer og fagforbund. Hovedformålet er at få disse forskellige partnere til at yde en fælles indsats for at sikre effektive resultater fra Youth Training Scheme og det nye Employment Training Scheme, som blev iværksat i 1988, og som tilbyder unge fra 18 år og opefter, som har været arbejdsløse i mere end seks måneder, indtil et års erhvervsuddannelse.

Hvad Irland angår, er der i de seneste år blevet udviklet erhvervsuddannelsesprogrammer af et eller to års varighed; disse programmer tilbydes nu unge i 15-årsalderen (undervisningspligtens ophør) eller 17-årsalderen af 50 % af alle sekundærskoler. Der er oprettet et nationalt center for anvendelse af informatik i undervisningen (»National Information Technology in Education Centre« [NI-TEC]), der giver skolerne adgang til oplysninger og net, der styrker deres muligheder for at gøre brug af den seneste udvikling i den nye teknologi og at samarbejde med andre skoler og sagkyndige, både i Irland og i udlandet. Gennem »Youthreach«-programmet, der blev iværksat i 1988, tilbydes der unge ubeskæftigede, der har forladt skolen uden afsluttende eksamen mindst et halvt år tidligere, to års almen og erhvervsmæssig uddannelse. Undervisnings- og arbejdsmarkedsmyndighederne støtter og fører tilsyn med programmet, der omfatter et nært samarbejde med skoler, der giver myndighederne oplysning om de elever, der forlader skolen tidligt; så de unges behov for uddannelse kan imødekommes gennem relevante tilbud.

Det er Kommissionens indtryk, af de oplysninger, den har til rådighed, at de forskellige erhvervsuddannelsesprogrammer og -ordninger for unge i Det Forenede Kongerige og Irland stemmer overens med den generelle målsætning i Rådets afgørelse af 1. december 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 239/90
af Joaquin Sisó Cruellas (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. februar 1990)
(90/C 259/40)

Om: Overvejelser på EF-plan vedrørende produktivitet

Anmodningen fra de spanske erhvervsledere om at sammenkæde lønstigninger og produktivitet giver endnu en gang anledning til at fremlægge det synspunkt, at produktiviteten som sådan er snævert forbundet med de økonomiske parametre, som indvirker på hele makroøkonomien i Fællesskabet.

Kommissionen bedes derfor oplyse, hvilke aktiviteter EF har iværksat for at fremme produktiviteten i samtlige medlemslande, hvilke undersøgelser der er foretaget i den henseende, hvilken kontakt den har med de organisationer, der først og fremmest beskæftiger sig med alle de elementer og faktorer, som influerer på produktiviteten, og endelig hvorledes den vil kunne konkretisere EF's politik på dette specielle område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(18. maj 1990)

Produktiviteten er af afgørende betydning for et lands økonomiske succes. Denne indikator siger noget om den velstand, der skabes pr. anvendt faktorenhed (det være sig arbejde eller kapital). Det generelle produktivitetsniveau afhænger af de valg, der på makroøkonomisk plan træffes mellem de forskellige mulige produktionsalternativer.

Der kan opnås store produktivetsgevinster gennem en sund, investeringsbaseret vækst. Dette kan igen føre til en forøgelse af de personlige indkomster og til øget beskæftigelse. Bestræbelserne for at nedbringe arbejdsløsheden i EF gør det fortsat nødvendigt at anvende en vis del af produktionsgevinsterne til at opnå en yderligere forøgelse af profitten og dermed større investeringer og øget beskæftigelse. Dette er hovedideen i EF's overordnede økonomiske politik. I deres fælles udtalelse om samarbejdsstrategien for vækst og beskæftigelse af 6. november 1986 giver arbejdsmarkedets parter på EF-plan udtryk for enighed om, at den reelle vækst i per capita-lønmodkostningerne i nogen tid bør være moderat og ligge under produktivetsforøgelsen.

Den således skitserede makroøkonomiske politik, der gælder for alle medlemsstater, bør i endnu højere grad følges af dårligt stillede lande og regioner, der har noget at indhente. Hvis de følger en økonomisk politik i overensstemmelse med disse retningslinjer, samtidig med at de støttes af Fællesskabets strukturfonde og andre finansielle

instrumenter, vil de have bedre muligheder for at forøge produktiviteten. Men også på andre områder gør EF en indsats for at opnå en produktivetsforøgelse. Gennemførelsen af det indre marked og etableringen af Den Økonomiske og Monetære Union tager således også sigte på at forøge produktiviteten i Fællesskabet. Og de særlige EF-programmer vedrørende forskning og udvikling skulle føre til tekniske fremskridt og udbredelse af disse konkrete anvendelsesmuligheder over hele Fællesskabet.

Nogle virksomhedslederes beslutning om at sammenkæde lønningerne med de opnåede resultater skyldes deres ønske om at aflønne produktionsfaktorerne i overensstemmelse med deres faktiske bidrag til velstandsforøgelsen; men så enkel er sammenhængen nu ikke, idet f.eks. en højt lønspolitik omvendt kan forøge produktiviteten (teorien om løneffektivitet).

Kommissionen er klar over, at der på dette område finder en udvikling sted, der bl.a. indebærer kompensation til de ansatte, og har sørget for at få igangsat en række undersøgelser herom. Den vil fortsætte sin analyse af de vigtigste løntendenser i Europa i samarbejde med en række internationale organisationer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 245/90
af Neil Blaney (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. februar 1990)
(90/C 259/41)

Om: Akvakulturens skadelige følger for havmiljøet

Hvilke støttebeløb har Kommissionen ydet til udvikling af akvakultur? Har denne støtte været betinget af opfyldelsen af visse krav til afhjælpning af akvakulturens skadelige følger for havmiljøet? Har Kommissionen modtaget oplysninger om akvakulturens skadelige følger for miljøet i kystfarvandene og om, hvor alvorligt problemet er? Vil Kommissionen give tilsagn om, at al fremtidig støtte vil blive gjort afhængig af en streng overholdelse af miljøbeskyttelseskravene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(27. april 1990)

Med hensyn til akvakultur i havet og på fastlandet var de samlede fællesskabsbevillinger til udvikling af denne aktivitet inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 4028/86 (1) i 1989 på 31,4 mio. ecu for fællesskabslandene tilsammen.

Kommissionen er sig fuldtud bevidst om de mulige negative følger for miljøet af visse former for intensivt opdræt

og har til hensigt at gøre ydelsen af bevillinger til udvikling i denne sektor afhængig af streng overholdelse af særlige krav med hensyn til miljøbeskyttelse.

I dette øjemed skal der for alle investeringsprojekter i denne sektor, som kan være berettigede til EF-støtte, samtidig med indsendelsen af projektet til Kommissionen udfyldes et miljøspørgeskema, hvor medlemsstaten redegør for anvendelsen i forbindelse med det pågældende projekt af reglerne vedrørende evaluering af følgerne for miljøet af planer, programmer og projekter, der forelægges i forbindelse med strukturinstrumenterne, især med hensyn til laksefisk og følsomme områder.

(¹) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 249/90
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. februar 1990)
(90/C 259/42)

Om: Måling af fiskeredskabers maskestørrelse og mangler ved forordning (EØF) nr. 2108/84

Det forlyder, at den kontrol og måling af fiskeredskabers maskestørrelse, der skal gennemføres i henhold til forordning (EØF) nr. 2108/84 (¹), volder fiskeskipperne og rederne mange problemer, fordi:

- forordning (EØF) nr. 2108/84 er for vagt formuleret med hensyn til den fremgangsmåde, der skal anvendes ved målingen
- inspektørernes fremgangsmåde ved maskemålingen rummer for mange muligheder for subjektive vurderinger
- målemetoden er unøjagtig og kan give afvigelser på op til 4 mm
- maskestørrelsen bestemmes ved hjælp af 5 kg lodder, mens vægtmassen burde være mindst 10 kg.

Fiskeriorganisationer opfordrer til indførelsen af et objektivi måleredskab. De går ind for en anden type maskemåler, hvor målingen på ingen måde påvirkes af menneskehånd. Den såkaldte ICES-maskemåler, som kræves af Det Internationale Havundersøgelsesråd nævnes som eksempel.

1. Har Kommissionen kendskab til, at anvendelsen af forordning (EØF) nr. 2108/84 fører til ulige behandling af EF's fiskere?

2. Er Kommissionen enig i den ovennævnte kritik af den gældende målemetode?
3. Er Kommissionen rede til at fremsætte forslag om en forøgelse af målevægten fra 5 kg i den gældende forordning til 10 kg?
4. Hvordan forholder Kommissionen sig til anmodningen om indførelse af en ny EF-maskemåler, der udelukker enhver subjektivitet?

(¹) EFT nr. L 194 af 24. 7. 1984, s. 22.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(15. maj 1990)

1. Kommissionen har allerede taget stilling til TNO-rapporten, som er den eneste tekniske undersøgelse foretaget på dette område (¹).

Kommissionen finder ikke, at anvendelsen af forordning (EØF) nr. 2108/84 kan føre til ulige behandling af Fællesskabets fiskere.

2. Efter Kommissionens opfattelse er fremgangsmåden ved målingen af maskestørrelsen som fastsat i forordning (EØF) nr. 2198/84 både præcis og klar.

Som følge af redskabernes konstruktion og anvendelse er netmaskerne ikke helt af samme størrelse. For at kompensere for disse udsving skal der foretages en beregning af den gennemsnitlige størrelse af 20 fortløbende masker. Viser beregningen en maskestørrelse, der ikke er i overensstemmelse med de gældende regler, skal der derefter foretages en ny udregning på basis af 60 masker.

Ifølge proceduren skal der, hvis fartøjets fører bestrider resultatet af den manuelle måling, foretages en ny række målinger med et enhedstræk på 5 kg, hvilket ikke kan give anledning til subjektive resultater.

3. Maskestørrelsen fastlægges i forhold til en vis vægt, som er fastsat til 5 kg.

4. Man regner med, at den såkaldte »ICES«-maskemåler, som det ærede medlem henviser til, blokerer ved 4 kg, men der er konstateret udsving på fra 2 til 4 mm ved måling af samme maske, alt efter hvordan målingen blev foretaget. Man har valgt ikke at anvende denne maskemåler på fællesskabsplan både på grund af dens manglende præcision og dens komplicerede og skrøbelige mekanisme. Ved anvendelse af EØF-maskemåleren efter fremgangsmåden i ovennævnte forordning er der ingen risiko for subjektiv fortolkning.

(¹) Svar på skriftlig forespørgsel nr. 2119/87 af Leen van der Waal (EFT nr. C 181 af 11. 7. 1988, s. 13).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 276/90**af Kirsten Jensen (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(19. februar 1990)**(90/C 259/43)***Om:** Rom-Traktatens artikel 120

Rom-Traktatens artikel 120 lyder som sådan:

»Medlemsstaterne bestræber sig på at opretholde det bestående ligeværd mellem deres ordninger vedrørende de betalt frihed«.

I den forbindelse vil jeg gerne vide, hvorledes Kommissionen har arbejdet med denne artikel og have oplyst indholdet af eventuelle domme afsagt af Domstolen på artiklens grundlag?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou***(20. april 1990)*

I EØF-Traktatens artikel 120 fastslås princippet om, at medlemsstaterne bestræber sig på at opretholde det bestående ligeværd mellem deres ordninger vedrørende betalt fritid.

Under henvisning til denne artikel har Rådet vedtaget en henstilling dels om 40-timers ugen, dels om fire ugers betalt ferie om året ⁽¹⁾.

Europa-Domstolen har endnu ikke afsagt nogen dom på grundlag af denne artikel.

⁽¹⁾ EFT nr. L 199 af 30. 7. 1975.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 285/90**af Gianfranco Amendola (V)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(19. februar 1990)**(90/C 259/44)***Om:** Den europæiske kampagne mod kræft

Natten mellem den 9. og 10. januar 1990 (fra kl. 23.40 til kl. 0.40) udsendes programmet »Europa mod kræft« som led i den europæiske kampagne mod kræft på italiensk tv's første kanal.

1. Mener Kommissionen ikke, at en så interessant udsendelse mister noget af sin gennemslagskraft, hvis den sendes på et tidspunkt, hvor seertallet er begrænset?
2. Kan Kommissionen oplyse, om der var indgået aftaler om sendetidspunkter for filmindslagene i forbindelse med den europæiske kampagne mod kræft? I bekræftende fald, hvilke?

3. Dersom dette besvares benægtende, kan Kommissionen da oplyse, om hvilke foranstaltninger den i givet fald har til hensigt at træffe, for at flere kan få adgang til at følge udsendelserne som led i den europæiske kampagne mod kræft?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou***(19. marts 1990)*

1. Aktionen »Eurovision mod kræft« er blevet overdraget af Kommissionen (programmet »Europæisk indsats mod kræft«) til RTBF (den belgiske radio- og fjernsynskanal for den fransksprogede befolkningsdel).
2. Programmet »Eurovision mod kræft« blev udsendt tirsdag den 9. januar 1990 af ti fjernsynskanaler i EF i den mest populære sendetid; den eneste undtagelse herfor var Rai Uno.
3. En beskåret udgave af programmet »Eurovision mod kræft« foreligger på videokassette på de ni EF-sprog til offentligt brug med henblik på anvendelse ved begyndelsen af det nye skoleår, der starter i september 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 290/90**af Patrick Cooney (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(19. februar 1990)**(90/C 259/45)***Om:** Udnævnelse af juridiske konsulenter til Kommissionens organer

Kan Kommissionen meddele en fortegnelse over de organer, hvor udnævnelserne allerede har fundet sted? Hvorledes er de pågældende blevet rekrutteret, hvori består deres arbejde, hvad er de samlede omkostninger i forbindelse med ordningen, og hvornår er det hensigten at foretage udnævnelserne til de resterende organer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger***(17. april 1990)*

Den 24. juni 1988 sendte Kommissionen Europa-Parlamentet meddelelsen om »Borgernes Europa« ⁽¹⁾.

Her gav Kommissionen meddelelse om sine planer om at etablere rådgivningstjenester for borgerne i hovedinformationskontorerne i alle medlemsstaterne. Kommissionen gav ligeledes en detaljeret beskrivelse af den rolle, rådgivningstjenesterne kan spille, nemlig at informere og bistå borgerne med at udøve de individuelle og kollektive rettigheder, de har i henhold til fællesskabslovgivningen. Rådgivningskonsulenterne skal ligeledes stimulere og bi-

stå interesserede organer med at offentliggøre dele af fællesskabslovgivningen, som er af særlig interesse for deres medlemmer.

I april 1990 blev den sidste konsulent udpeget, og dermed stod »Euro-Jus«-nettet på alle hovedkontorerne færdigt og operationsklart. De juridiske konsulenter, der for størstedelens vedkommende er blevet rekrutteret af Kommissionens kontorer i de respektive lande, har et dybtgående kendskab til fællesskabslovgivningen og arbejder mellem 1 og 3 dage om ugen, afhængigt af de enkelte kontors behov.

Atten måneder efter udnævnelsen af den første juridiske rådgiver kan man konkludere, at disse rådgivningstjenester spiller en yderst nyttig og konstruktiv rolle i opbygningen af Borgernes Europa.

De samlede omkostninger for alle tolv kontorer vil i 1990 andrage omkring 220 000 ECU.

(¹) Dok. KOM(88) 331 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 304/90

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. februar 1990)

(90/C 259/46)

Om: Søndagshandel og gyldigheden af en medlemsstats nationale lovgivning, så længe EF-Domstolen ikke har afgjort en sag, der er indbragt for denne

Vil Kommissionen fastslå, at en medlemsstats nationale lovgivning — så længe De Europæiske Fællesskabers Domstol ikke har afgjort en sag, der er indbragt for denne — skal anses for at have fuld gyldighed og finde fuld anvendelse, medmindre og indtil den enten ophæves ved den pågældende medlemsstats nationale lovgivning eller af De Europæiske Fællesskabers Domstol erklæres for at være i modstrid med EØF-Traktaten?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 305/90

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. februar 1990)

(90/C 259/47)

Om: Søndagshandel og gyldigheden af en medlemsstats nationale lovgivning, så længe EF-Domstolen ikke har afgjort en sag, der er indbragt for denne

Er Kommissionen klar over, at domstole i England og Wales udsætter sager på ubestemt tid, så længe De Europæiske Fællesskabers Domstol ikke har afgjort en sag, der er indbragt for denne? Behandlingen af den pågældende

sag kan vare i indtil to år, og det har medført, at restriktionerne i søndagshandelen i England og Wales er ophævet.

Samlet svar afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 304/90 og nr. 305/90 på Kommissionens vegne af Jacques Delors

(10. april 1990)

Spørgsmålet om, hvorvidt begrænsninger i søndagshandelen, som en medlemsstat har fastsat ved lov, er forenelige med fællesskabsretten, er nylig blevet behandlet af De Europæiske Fællesskabers Domstol i dens præjudicielle afgørelse af 23. november 1989 i sag 145/88 — Torfaen Borough Council mod B & Q PLC, hvor Domstolen besvarede det forelagte spørgsmål således:

»Traktatens artikel 30 skal fortolkes således, at det heri fastsatte forbud ikke finder anvendelse på nationale bestemmelser, hvorefter detailforretninger ikke må holdes åbne om søndagen, såfremt de begrænsninger af samhandelen inden for Fællesskabet, der måtte følge heraf, ikke går ud over, hvad der er karakteristisk for bestemmelser af denne art«.

Domstolen bemærkede, at spørgsmålet, om virkningerne af en konkret national regulering faktisk holder sig inden for disse rammer, henhører under de faktiske omstændigheder, som det tilkommer den nationale domstol at tage stilling til (Betragtning 16).

Det tilkommer derfor de pågældende nationale domstole, inden for rammerne af den nationale lovgivning for deres procedure, at afgøre, hvilke følger virkninger den omhandlede afgørelse skal have for de sager, der bliver dem forelagt, og navnlig hvorvidt sådanne regler skal anses for gyldige og gennemtvungelige (eksigible) eller ej.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 310/90

af Cristiana Muscardini (NI), Andrea Bonetti (PPE), Ursula Braun-Moser (PPE) og Antonio Mazzone (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. februar 1990)

(90/C 259/48)

Om: Voksende kriminalitet

Den øgede organiserede kriminalitet og det stigende antal gidseltagninger giver anledning til mistanke om undergravende virksomhed med henblik på finansiering af et statskup.

Den form for kriminalitet er en naturlig reaktion i en kultur, der har mistet sine traditionelle værdier og den gensidige respekt, og som værdsætter individet som forbruger. Det skal endvidere understreges, at retssystemet fungerer dårligt: de anklagede må vente længe på retssagen, juridiske spidsfindigheder anføres som formildende omstændigheder for den skyldige, de skadelidte ydes aldrig en hurtig erstatning, og den, der har afsonet sin straf, integreres ikke herefter i samfundet. Vil Kommissionen

på denne baggrund indkalde til en konference med henblik på fuldstændig information og en harmoniseret koordinering af midlerne til bekæmpelse af narkokriminalitet og gidseltagning? Vil Kommissionen iværksætte et fællesskabsprogram, der forpligter medlemsstaterne til en revision af rets- og fængselssystemet? Vil Kommissionen iværksætte foranstaltninger til at undersøge, om ovennævnte kriminelle handlinger faktisk er del i en plan med henblik på et statskup?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**
(22. marts 1990)

Kommissionen har allerede givet udtryk for sin støtte til Europa-Parlamentets forslag om at afholde en større konference om bekæmpelse af narkotikamisbrug. Ganske vist fastsætter Parlamentet selv dagsordenen for en sådan konference, men Kommissionen forventer, at spørgsmålet om »renvaskning« af penge vil blive medtaget.

Den 14. februar 1990 vedtog Kommissionen på eget initiativ retningslinjerne for et forslag til direktiv om »Forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til renvaskning af penge«, hvis endelige formulering i nær fremtid vil blive formelt vedtaget for derefter at blive forelagt Rådet og Europa-Parlamentet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 318/90
af Otto Habsburg (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. februar 1990)
(90/C 259/49)

Om: Finansiering af aviserne »New Nation« og »The Namibian«

Som svar på min forespørgsel vedrørende EF's finansiering af aviserne »New Nation« og »The Namibian« meddelte Kommissionen i sin tid, at støtten var berettiget, fordi de pågældende aviser bragte tillæg, der tjente pædagogiske formål. En nærmere undersøgelse af disse tillæg viser entydigt, at dette ikke holder stik, eftersom tillæggene i stort omfang kun tjener til politisk propaganda.

Hvad er Kommissionens kommentar hertil?

Er den på baggrund heraf indstillet på at tage EF-støtten op til fornyet overvejelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**
(30. april 1990)

Kommissionen er ikke overbevist om, at »New Nation« og »Nambian« er propagandainstrumenter. Tværtimod er

de værdifulde alternative nyhedsmedier for befolkningerne i Sydafrika og Namibia, hvor adgangen til nyheder uden om den statsligt kontrollerede presse er yderst begrænset.

De yder et betydeligt bidrag til pressefriheden, og som tidligere erklæret finder Kommissionen, at pressefrihed er et konstruktivt middel i reformprocessen, snarere end en hindring for denne.

På denne baggrund ser Kommissionen ingen grund til at tage sin støtte op til fornyet overvejelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 319/90
af Anita Pollack (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. februar 1990)
(90/C 259/50)

Om: EF-rabatkort for pensionister

Hvorledes har Rådet og medlemsstaterne reageret på Kommissionens henstilling fra maj 1989 om indførelse af en ordning med et EF-rabatkort for medlemsstaternes pensionister til brug ved rejser mm.?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**
(5. april 1990)

Da gennemførelsesdatoen for det europæiske ældrekort for personer, der er fyldt 60 år, i henhold til Kommissionens henstilling af 10. maj 1989 (89/350/EØF) ⁽¹⁾ er 1. januar 1991, har Kommissionen endnu ikke fundet det hensigtsmæssigt at søge svar på dette spørgsmål.

Kommissionen vil imidlertid i løbet af de kommende måneder tage kontakt med medlemsstaterne og forhøre sig om, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til gennemførelsen af henstillingen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 144 af 27. 5. 1989, s. 59.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 331/90
af Pol Marck (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. februar 1990)
(90/C 259/51)

Om: EF-Bulletinen

I midten af januar 1990 modtog jeg EF-Bulletin nr. 5 og 6 (fra maj og juni 1989). Jeg har allerede tidligere stillet et spørgsmål om denne sene og dermed lidet nyttige udsen-

delse. Kommissionen bedes oplyse, med hvilke forsinkelser Bulletinen udkommer på de forskellige fællesskabsprog, og hvordan dette kan afhjælpes?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(16. marts 1990)

Udgivelsesdatoerne for udgaverne på de forskellige fællesskabssprog af Bulletinen for De Europæiske Fællesskaber nr. 5-1989 og 6-1989 er følgende:

Sprog	EF-Bulletin nr. 5-1989	EF-Bulletin nr. 6-1989
fransk	14. august 1989	20. september 1989
engelsk	28. november 1989	14. december 1989
tysk	19. januar 1990	26. januar 1990
italiensk	3. januar 1990	23. januar 1990
nederlandsk	19. januar 1990	23. januar 1990
dansk	1. december 1989	29. december 1989
græsk	22. november 1989	—
spansk	22. november 1990	—
portugisisk	13. november 1989	1. december 1989

Kommissionen bestræber sig i øjeblikket på, idet den er klar over de urimelige overskridelser af en rimelig tidsfrist, at forbedre dette forhold ved at udsende bulletinen på en ny måde, som samtidig med at den bevarer denne opslagspublikations kvalitet skulle gøre det muligt på afgørende måde at nedsætte de på grund af oversættelse og trykning påførte forsinkelser.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 336/90
af Yves Verwaerde og Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(21. februar 1990)

(90/C 259/52)

Om: COMETT-programmet

Den 1. januar 1990 gik COMETT-programmet om samarbejde på uddannelsesområdet mellem universiteter og industrien ind i anden fase.

Hvorledes bedømmes og hvilken lære er draget af første fase af dette ambitiøse program?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(3. april 1990)

Der er blevet foretaget en analyse af programmets første fase på grundlag af rapporterne fra de enkelte projekter og i lyset af den løbende evaluering samt den afsluttende

evaluering, der på Kommissionens vegne er foretaget af firmaet »Coopers and Lybrand«. Sidstnævnte evaluering blev offentliggjort i april 1989 af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer som nr. ISBN 92-826-0121-8, katalog nr. CB-57-89-136 FR-C. Kommissionen sender et eksemplar af evalueringen af COMETT-programmet direkte til de ærede medlemmer samt til Parlamentets generalsekretariat.

Konklusionerne fra denne rapport bekræfter, at COMETT har haft stor betydning ved at fremme samarbejdet på europæisk plan mellem universiteter og virksomheder, især på et så komplekst område som teknologisk uddannelse. De fleste af de gennemførte projekter ville aldrig være kommet i gang uden stimulans og støtte fra COMETT.

Bæredygtigheden i idegrundlaget bag programmet fremgår iøvrigt af, at mange projekter — enten med ringe eller helt uden finansiering via COMETT — blev igangsat og finansieret lokalt eller regionalt i medlemsstaterne.

Med COMETT I, der frem for alt var et fornyelses- og forsøgsprogram med et meget begrænset budget, behovet taget i betragtning, valgte man med bevidstgørelse for øje at fordele midlerne bredt.

Denne fremgangsmåde var en forudsætning for at sikre den størst mulige deltagelse fra erhvervslivet, og det fremgik klart, at de fleste initiativer i for høj grad hidrørte fra universiteterne, hvorimod erhvervslivet viste sig mindre interesseret og villigt til at støtte programmet.

I Kommissionens meddelelse til Rådet om vedtagelsen af afgørelsen om COMETT II (*) har den taget hensyn til de gode og mindre gode resultater fra COMETT I ved fastlæggelsen af hovedretningslinjerne for gennemførelsen af programmets anden fase.

Den lære, der blev draget af første fase, har ført til en ændring af de strategiske målsætninger, der i store træk kan opsummeres på følgende måde:

- Programmet vil i højere grad blive koncentreret om virksomhedernes behov for avanceret uddannelse, både på basisteknologiområder — i forbindelse med Fællesskabets store F&U-programmer — og i de sektorer af erhvervslivet, der anvender disse teknologier.
- COMETT II skal struktureres og fokuseres således, at man støtter dels mere specifikke og præcise aktiviteter, der bl.a. omfatter forudgående drøftelser mellem de pågældende sektors arbejdsmarkedspartnere, og som vil udmunde i europæiske ordninger på mellemlang sigt vedrørende udviklingen af avancerede erhvervsuddannelser i teknologi, dels enkeltforanstaltninger, der på mellemlang sigt imødekommer de mere traditionelle sektors erhvervsuddannelsesbehov.

- c) For at skabe en tættere kontakt til Fællesskabets aktiviteter (BIC/Det Europæiske Net for Virksomhedssamarbejde/TII) og de nationale instanser skal programmet være mere målrettet mod de små og mellemstore virksomheder, der er den væsentligste målgruppe for de forskellige uddannelsesstilbud.

En velafbalanceret udvikling af Fællesskabet kræver, at COMETT II ikke alene lever op til sin særlige opgave inden for avanceret teknologi, men også i højere grad tager hensyn til behovene ude i de regioner, der har vanskeligst ved at deltage i programmet, og hvor samarbejdet mellem universiteter og virksomheder er på begyndelsesstadiet.

(¹) Dok. KOM(88) 738 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 346/90

af sir James Scott-Hopkins (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. februar 1990)
(90/C 259/53)

Om: Anvendelse af lægemidler inden for sporten

Hvilke nye forslag har Kommissionen i sinde at fremsætte for at modvirke tendensen til indtagelse af lægemidler inden for konkurrencesporten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(3. april 1990)

Rådet og medlemsstaternes sundhedsministre, forsamlet i Rådet den 16. marts 1989 (¹), har opfordret Kommissionen til at undersøge under hvilke omstændigheder, til hvilke formål og i hvilket omfang der foretages urinundersøgelser med henblik på påvisning af ulovlige stoffer. Der er for øjeblikket undersøgelser i gang på dette område, der også vil omfatte ulovlig brug af stoffer i forbindelse med sportsudøvelse.

Endvidere er Kommissionen af Rådet og sundhedsministrene, forsamlet i Rådet den 13. november 1989 (²), blevet anmodet om at undersøge spørgsmålet om sundhedsdata vedrørende narkotikamisbrug, herunder medicinmisbrug. Kommissionen er for øjeblikket i gang med at undersøge dette spørgsmål.

(¹) EFT nr. C 185 af 22. 7. 1989, s. 2.

(²) EFT nr. C 31 af 9. 2. 1990, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 348/90

af Barbara Dührkop Dührkop og Francisco Sanz Fernandez (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. februar 1990)
(90/C 259/54)

Om: LINGUA-programmet

I juli 1989 vedtog Rådet (undervisning) LINGUA-programmet, som har vakt store forhåbninger.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan arbejdet i Lingua-udvalget skrider frem, og om det udvikler sig som planlagt?

Kan Kommissionen oplyse, hvornår vejledningen for ansøgere til LINGUA-stipendier kan forventes at foreligge? Kan programmet forventes iværksat fra det planlagte tidspunkt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(23. marts 1990)

Kommissionen slog i sit første forslag til LINGUA-programmet til lyd for, at programmets første år i det store og hele skulle anvendes til forberedende arbejde, og at programmet først i andet år skulle sættes i værk over en bred front.

Efter vedtagelsen i juli 1989 påbegyndtes LINGUA-programmet den 1. januar 1990, og det første år forløber efter planen. Retningslinjerne og kriterierne for gennemførelsen af programmet drøftes med det udvalg, der blev nedsat i medfør af LINGUA-afgørelsen, og det forventes, at »Vejledning for ansøgere« for dette første forberedende år foreligger inden sommer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 366/90

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. februar 1990)
(90/C 259/55)

Om: Samarbejde mellem »Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse« og de regionale myndigheder

I flere af EF's medlemsstater hører erhvervsuddannelsesområdet ind under de regionale myndigheders kompetenceområde.

Hvorledes agter Kommissionen at udvikle et hensigtsmæssigt samarbejde mellem »Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse« og de regionale myndigheder i EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(10. april 1990)

Kommissionen har foreslået Rådet, at der oprettes et europæisk erhvervsuddannelsescenter som reaktion på de politiske beslutninger truffet på Det Europæiske Råds møde i Strasbourg den 8. og 9. december 1989.

Formålet med centret er at yde et bidrag til tilpasningen af erhvervsuddannelsessystemerne i de mellem- og østeuropæiske lande, til at begynde med i Polen og Ungarn. Centret vil således iværksætte en EF-politik efter aftale med 24-landegruppen ved at fremme et effektivt samarbejde på erhvervsuddannelsesområdet og om fornødent ved at iværksætte projekter, der tager sigte på at opfylde Polens og Ungarns klart definerede behov og højest prioriterede foranstaltninger.

Den kendsgerning, at erhvervsuddannelsen falder ind under regionernes kompetence i nogle af medlemsstaterne, vil ikke være til hinder for, at erhvervsuddannelsesinstitutioner i disse medlemsstater bliver opfordret til at deltage i de uddannelsesinitiativer, centret tager.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 368/90

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. februar 1990)

(90/C 259/56)

Om: Kommissionen som protektor af kulturelle arrangementer

Hvilke forudsætninger skal være opfyldt, for at Kommissionen og dens formand accepterer at være protektor for og yde støtte til kulturelle arrangementer i medlemsstaterne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger**

(2. maj 1990)

Når Kommissionens formand, kommissærerne eller Kommissionens Presse- og Informationskontorer accepterer at være protektor for kulturelle arrangementer, er der taget hensyn til følgende tre faktorer: Arrangørens ry, arrangementets kulturelle omfang og dets europæiske dimension.

Hvad finansieringen angår, råder Kommissionen over et begrænset budget til fremme af multinationale kulturaktiviteter af europæisk tilsnit. Formålet med de pågældende projekter skal være at bidrage til at gøre vore samfund

bevidst om den europæiske dimension samt til, ud over den nationale og/eller bilaterale kontekst, at uddybe forståelsen for disse samfunds forskellige lokale, regionale og nationale særpræg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 380/90

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. februar 1990)

(90/C 259/57)

Om: HELIOS

Vil Kommissionen for hver medlemsstat give en udtømmende oversigt over godkendte projekter inden for HELIOS-programmets forskellige foranstaltninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(3. april 1990)

Efter vedtagelsen i april af HELIOS-programmet om handicappedes integration har Kommissionen iværksat de forskellige foranstaltninger, der er omfattet af den pågældende afgørelse. Der er tale om

1. Erhvervsuddannelses- og revalideringscentre samt pilotforsøg på det pågældende område. Det samlede antal er på 50 (en liste med angivelse af de pågældende centre m. v. vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat).
2. Lokale modelaktiviteter vedrørende
 - a) handicappedes integration i skolerne (21 tiltag)
 - b) erhvervsmæssig integration (27 tiltag)
 - c) samfundsmæssig integration (32 tiltag).

Kommissionen sender det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat en liste over de pågældende modelaktiviteter.

3. Handynetsystemet. Der gøres gode fremskridt inden for dette system, og de programmer der er blevet offentliggjort i dokument KOM(89) 450, som vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat, er under gennemførelse.
4. Information og dokumentation

Den tjenestegren, der er blevet oprettet, har udsendt tre numre af HELIOS-publikationen; Europa-Parlamentets medlemmer fik tilsendt disse den 19. februar 1990.

5. Samarbejde med europæiske ikke-statslige organisationer. Der er blevet givet støtte til afholdelse af kon-

ferencer, seminarer og studiebesøg, med deltagelse af repræsentanter fra mindst tre medlemsstater. Der vil ligeledes blive sendt en fortegnelse over disse arrangementer til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 392/90**af Jessica Larive (LDR)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(5. marts 1990)**(90/C 259/58)*

Om: Europæisk sportsprogram

Hvornår kan Europa-Parlamentet forvente forslag fra Kommissionen om det handlingsprogram for sport, som Parlamentet anmodede om i sin beslutning A2-0282/88 ⁽¹⁾, punkt 1, af 17. februar 1989?

⁽¹⁾ EFT nr. C 69 af 20. 3. 1989, s. 234.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger**

(5. april 1990)

Kommissionen er for øjeblikket i færd med at forberede en meddelelse til Rådet og Parlamentet om fastlæggelse af en samlet strategi for sport. Denne meddelelse vil bl.a. blive baseret på Europa-Parlamentets beslutning af 17. februar 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 396/90**af Jean-Claude Pasty, François Guillaume, Mark Killilea,
Patrick Lane, Pierre Lataillade og Alain Marleix (RDE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(5. marts 1990)**(90/C 259/59)*

Om: Kvoter inden for mejerisektoren

Ifølge en meddelelse for nylig fra et specialiseret presseagentur har et fransk firma købt flere tusinde tons saltet smør fra de amerikanske interventionslagre for at opfylde sine eksportkontrakter til Maghreb-landene. Denne situation skulle være en følge af, at kontingentordningen for mælkeproduktionen i EF anvendes stramt, og at EF's lagre er blevet for små.

Kan Kommissionen bekræfte denne meddelelse?

Mener den i bekræftende fald ikke, at de forslag vedrørende kvotesystemet inden for mejerisektoren, som for øjeblikket er forelagt Rådet (landbrug), er utilstrækkelige til at afværge den risiko for at miste markedsandele, som EF's virksomheder for øjeblikket står overfor som følge af mangelen på råvarer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(8. maj 1990)

Efter Kommissionens oplysninger er det pågældende kontraktudkast, som vedrører aktiv forædling, ikke blevet til noget. De forhold, der en overgang betød, at det kunne være fordelagtigt at importere smør, ændrede sig hurtigt igen, hvilket understreger risikoen ved at søge at udnytte forbigående konjunkturudsving.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 419/90**af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(5. marts 1990)**(90/C 259/60)*

Om: Rapport fra Kommissionen til Revisionsretten

Hvorfor har Kommissionen afvist at fremsende en rapport til Revisionsretten om de vigtigste krav til de lande, der modtager støtte fra Det Europæiske Fællesskab, jf. artikel 70 i finansforordningen for den sjette udviklingsfond?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(2. maj 1990)

Det ærede medlem tænker sandsynligvis på stk. 46 i Revisionsrettens rapport, hvori det hedder, at Kommissionen ikke har sendt Revisionsretten de retningslinjer, der ligger til grund for planlægningsprogrammet.

Retningslinjerne er interne dokumenter udarbejdet af de centrale tjenestegrene i Kommissionen og stilet til de delegerede og indeholder de vigtigste samarbejdsområder for forhandlingerne med de pågældende AVS-staters regeringer.

Retningslinjerne består således af kvalitative bedømmelser, vurderinger og valg, som afspejler Kommissionens synspunkter og oprindelige holdning.

På grund af deres særlige karakter har disse dokumenter derfor ikke relevans for en vurdering af den finansielle

styring af indikativprogrammet. Det relevante dokument i den sammenhæng er teksten til indikativprogrammet, som Revisionsretten har fået tilsendt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 434/90

af Anthony Simpson (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. marts 1990)
(90/C 259/61)

Om: Costbenefitanalyse af det foreslåede nitratdirektiv (KOM(88)708)

Ved udarbejdelsen af dette forslag må Kommissionen tage hensyn til de involverede parter indbyrdes modstridende behov: producenterne, forbrugerne og de offentlige myndigheder. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet med henblik på udarbejdelse af en costbenefitanalyse af forslaget?

Hvis der ikke er blevet truffet sådanne foranstaltninger, vil kommissionen da udarbejde en analyse, inden den arbejder videre med forslaget?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 530/90

af Madron Seligman (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. marts 1990)
(90/C 259/62)

Om: Forslag til direktiv vedrørende kontrol med nitratindholdet i vand

Hensigten med forslag til direktiv KOM(88)708 endel. i dets foreliggende form er at sikre en maksimal nitratkoncentration i vand på 50 ml/l ved at pålægge landbruget visse restriktioner, der bl.a. vil kunne omfatte braklægning eller beplantning af landbrugsjord med skov samt begrænsning af tilførslen af kunst- og husdyrgødning til jorden.

Har Kommissionen afvejet fordele og ulemper ved denne fremgangsmåde (i overensstemmelse med Rom-Traktatens artikel 130R) under hensyntagen til, at en sådan foranstaltning vil få alvorlige økonomiske følger for landbrugssektoren i form af tab af indtægter og arbejdspladser samt formindskelse af landbrugsinvesteringers kapitalværdi?

Har den endvidere under udarbejdelsen af direktivforslaget overvejet alternative metoder til at sikre den maksimale koncentration på 50 ml/l, såsom behandling og blanding af vand som foreslået i det britiske overhus' 16. betænkning om nitrater i vand (»House of Lords paper 73/2«)?

Samlet svar afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 434/90 og nr. 530/90 på Kommissionens vegne af Carlo Ripa di Meana
(4. april 1990)

De ærede medlemmer henvises til Kommissionens svar på mundtligt spørgsmål H64/90 af Newton Dunn (*) under EF-Parlamentets mødeperiode i februar 1990.

Med hensyn til behandling eller blanding af vand er Kommissionens forslag en præventiv foranstaltning på linje med artikel 130 i Fællesakten. Det ville være imod Fællesskabets miljøpolitik at fremsætte et forslag som tillod, at der fortsat ingen kontrol var med forureningskilderne.

(*) Europa-Parlamentets forhandlinger nr. 3-386 (februar 1990).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 441/90

af Teresa Domingo Segarra (GUE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. marts 1990)
(90/C 259/63)

Om: Katastrofehjælp på grund af oversvømmelser i Valenciaområdet

Ved gennemførelsen af katastrofehjælpen på 300 000 ECU, som blev bevilget den 20. december 1989, til ofrene for uvejret i Spanien i begyndelsen af januar 1990 har Kommissionens Generaldirektorat for Miljø, Nuklear Sikkerhed og Civilbeskyttelse udstedt individuelle checks til de skaderamte.

Vil Kommissionen, udelukkende hvad Valencia-området angår, nærmere oplyse:

1. Hvilken sum er i alt blevet uddelt?
2. Hvor mange skaderamte har været omfattet af denne hjælp, og hvordan er den blevet fordelt pr. kategori (dødsfald, skade på boliger, skader på høsten osv.)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Carlo Ripa di Meana
(4. april 1990)

Kommissionen minder det ærede medlem om, at bistanden i forbindelse med naturkatastrofer, således som det er anført i bemærkningen til budgetkonto nr. 6690, er bestemt for katastroferamte befolkninger i Fællesskabet.

Fordelingen af katastrofehjælpen sker altid i meget nært samarbejde med det spanske indenrigsministeriums generaldirektorat for civilbeskyttelse under skyldig hensyntagen til de oplysninger, der fremkommer herfra.

Den autonome region Valencia har af Kommissionen modtaget 16 000 ECU som katastrofebistand i forbindelse med uvejr, der fandt sted i december 1989.

Dette beløb er blevet udbetalt til forældrene til de to ofre på 18 år, som druknede under de seneste oversømmelser i denne region. Disse to unges fædre blev støttemodtagerne for denne solidaritetsgestus. Desuden var der et tredje dødsoffer i provinsen Castellón; der var her tale om en enlig pensionist uden arvinger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 459/90

af José Alvarez de Paz (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. marts 1990)

(90/C 259/64)

Om: Den sociale dimension i arbejdsprogrammet for 1990

Kommissionen forsikrer, at den vil gøre en større indsats for at udvikle en social dialog, som knytter arbejdsgiverorganisationer og fagforbund sammen med det formål at nå frem til fælles holdninger til emner, der vedrører efter- og videreuddannelse og det europæiske arbejdsmarked samt undersøge mulighederne for at få disse holdninger gjort gældende i de enkelte medlemsstater.

Kan Kommissionen gøre rede for, hvad der tænkes på, og navnlig om den har til hensigt at etablere et nyt forum med henblik på gennemførelsen af den sociale dialog?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(5. april 1990)

EFS (Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation), UNICE (Sammenslutningen af Industri- og Arbejdsgiverorganisationer i De Europæiske Fællesskaber) og CEEP (Det Europæiske Center for Offentlige Virksomheder) vedtog i december 1989 en fællesudtalelse om grunduddannelse samt faglig uddannelse af voksne. Den var udarbejdet af arbejdsgruppen »Uddannelse«, der blev nedsat efter mødet den 12. januar 1989.

Arbejdsgruppen indledte allerede i begyndelsen af 1990 undersøgelsen af en række punkter med henblik på at uddybe ovennævnte udtalelse.

Spørgsmålet om, hvorledes man kan få de fællesudtalelser, der fremkommer som følge af den sociale dialog på fællesskabsplan i almindelighed, og herunder ovennævnte fællesudtalelse, til at slå igennem i medlemsstaterne, er genstand for stadig drøftelse mellem Kommissionen og arbejdsmarkedsparterne.

Kommissionen mener, at de rammer, hvorunder den sociale dialog for øjeblikket foregår, bl.a. de strukturer, der blev etableret efter mødet den 12. januar 1989, er egnede til at sikre, at fællesudtalelserne slår igennem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 465/90

af Gary Titley (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. marts 1990)

(90/C 259/65)

Om: Sociale sikringsydelser som led i ansættelsesforhold

Vil Kommissionen oplyse antallet og andelen af arbejdstagere, som er direkte ansat af hver enkelt medlemsstat, og som oppebærer sociale sikringsydelser som led i ansættelsesforholdet, samt gøre rede for de ydelser som led i ansættelsesforholdet, som hver enkelt medlemsstat tilbyder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(3. april 1990)

Selv om De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor offentliggør tal for beskæftigelsen inden for de enkelte sektorer, har Kommissionen ingen oplysninger om erhvervsbetingede sociale sikringsydelser for de forskellige former for beskæftigelse.

Kommissionen påtænker ikke at undersøge spørgsmålet og mener ikke, at en sådan opgave bør prioriteres.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 466/90

af Gary Titley (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. marts 1990)

(90/C 259/66)

Om: Undersøgelser vedrørende retten til arbejdsløshedsunderstøttelse

Vil Kommissionen gøre nærmere rede for, hvilke undersøgelser vedrørende retten til arbejdsløshedsunderstøttelse arbejdsløse må igennem i hver enkelt medlemsstat, samt anføre eventuelle lovgivningsmæssige eller administrative ændringer siden 1979?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(3. april 1990)

De seneste oplysninger om de vigtigste betingelser, der skal være opfyldt, for at man kan modtage arbejdsløshedsunderstøttelse, er indeholdt i »Sammenlignende Tabeller over Sociale Sikringsordninger i De Europæiske Fællesskabers Medlemsstater«, 15. udgave (situationen den 1. juli 1988) tabel XI-I (s. 118 og 119).

Et net af nationale korrespondenter har givet yderligere oplysninger om udviklingen i 1989, der vil blive givet i kortfattet form i den kommende »Rapport om den Sociale

Udvikling« for det pågældende år. I Det Forenede Kongerige blev der navnlig indført større ændringer med »Social Security Act« af 1989, der blev stadfæstet af dronningen den 21. juli 1989. I paragraf 10 kræves det, at de, der gør krav på arbejdsløshedsunderstøttelse, godtgør, at de rent faktisk søger arbejde. Denne lov indeholder bestemmelser om, at der skal gives eksempler på, hvad man kan gøre for at bevise, at man rent faktisk søger arbejde, om personer, der må anses for rent faktisk at søge arbejde under specielle omstændigheder, samt om, at det i sidstnævnte tilfælde senere skal fastslås, at de pågældende rent faktisk søgte arbejde.

Af oplysningerne i de „Sammenlignende Tabeller“ siden 1978 fremgår det, at der er sket følgende ændringer:

Betingelser for berettigelse til arbejdsløshedsunderstøttelse

Ændringer siden 1978

I 1980: Belgien	Det tilføjes, at den arbejdsløse skal være uden arbejde og indtægter.
Irland	Den pågældende skal søge arbejde ⁽¹⁾ .
Det Forenede Kongerige	Det fastlægges, at de, som frivilligt har forladt deres arbejde, har begået misligheder eller overtrådt bestemmelser vedrørende strejke, ikke har ret til understøttelse.
I 1982: Irland	Det tilføjes, at arbejdsløse ikke må have mistet deres ret til understøttelse.
I 1984: Frankrig	Bestemmelsen om registrering i arbejdsløshedsformidlingskontoret ændres til, at de skal søge arbejde og fysisk være i stand til at arbejde.
I 1988: Nederlandene	Den betingelse tilføjes, at de pågældende skal være i stand til at arbejde og til rådighed for arbejdsmarkedet samt ikke have afslået relevant arbejde.

⁽¹⁾ Med hensyn til arbejdsløshedsunderstøttelse slettedes den betingelse, at de pågældende skal have boet seks måneder i Irland, samt betingelserne i forbindelse med retten til forsikringsydelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 470/90

af Maria Santos (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. marts 1990)

(90/C 259/67)

Om: Kontrol med gennemførelsen af de generelle bestemmelser om støj

Støj er en af de faktorer, som medvirker til at forringe befolkningens livskvalitet. I Portugal findes der en særlig lovgivning, som bygger på EF-direktivet herom. Denne mulighed for at eliminere støj anvendes imidlertid stadig ikke i praksis, hvilket hyppigt omtales i de portugisiske medier.

Er Kommissionen opmærksom herpå, og er den rede til at skride ind til fordel for denne lovgivning, som jo også er i overensstemmelse med EF-retten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(3. april 1990)

På fællesskabsplan har Rådet vedtaget nogle direktiver dels for at bekæmpe støj i det omgivende miljø (under overholdelse af den fri omsætning af materiellet) og dels for at føre kontrol med risikoen ved at være udsat for støj under arbejdet.

Direktiv 86/188/EØF ⁽¹⁾, der tager sigte på beskyttelse af arbejdstagere mod støj under arbejdet, skal være gennemført i Portugal senest den 1. januar 1991.

I forskellige direktiver (f.eks. om køretøjer, entreprenørmateriel, græsslåmaskiner og elektriske husholdningsapparater) påbydes der bekendtgørelse om og for visse vedkommende en begrænsning af støj fra dette udstyr. Direktiv 89/392/EØF ⁽²⁾ om maskiners sikkerhed indeholder også forpligtelser vedrørende støj, men det træder først i kraft den 31. december 1992.

Kommissionen er opmærksom på de skadelige virkninger af støj og vil påse, at fællesskabsbestemmelserne på dette område gennemføres korrekt i Portugal og overholdes dér.

⁽¹⁾ EFT nr. L 137 af 24. 5. 1986, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989, s. 9.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 480/90

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. marts 1990)

(90/C 259/68)

Om: Reklame for tobaksvarer

Kan Kommissionen, inden der indføres eventuelle forbud mod reklame for tobaksvarer, opgøre størrelsen af cigaretfabrikanternes årlige investeringer i kommerciel sponsoring af kulturbegivenheder og sportsarrangementer i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(3. april 1990)

Kommissionens forslag til direktiv om reklame for tobaksvarer i pressen og på plakater indeholder ikke nogen bestemmelser om sponsoring i forbindelse med kulturbegivenheder eller sportsarrangementer.

Derfor er Kommissionen ikke i besiddelse af nogen oplysninger om de beløb, tobaksindustrien anvender i forbindelse med begivenheder af denne art.

voksne og unge vedrørende barnets forskellige rettigheder, herunder især dets økonomiske, sociale, borgerlige og politiske rettigheder?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 488/90

af Juan de la Cámara Martínez (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. marts 1990)

(90/C 259/69)

Om: Programmet »Europæisk indsats mod kræft«

Hvorledes agter Kommissionen at informere Parlamentet og særlig Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerbeskyttelse om gennemførelsen og resultaterne af handlingsprogrammet 1990—1994 i forbindelse med programmet »Europæisk indsats mod kræft«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(5. april 1990)

Kommissionen vil holde Europa-Parlamentet og især Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerbeskyttelse underrettet om gennemførelsen af handlingsprogrammet 1990—1994 ved hjælp af almindelige årsberetninger. Disse årsberetninger vil blive udarbejdet i samarbejde med Kræftspecialistudvalget og de forskellige instanser, der medvirker i programmet.

Endvidere vil der fra andet kvartal i 1990 blive udsendt et nyhedsbrev hver anden måned til vide kredse i hver medlemsstat; samtlige medlemmer af Europa-Parlamentet er anført på forsendelseslisten.

Endelig har man anmodet programdeltagerne i hver medlemsstat om at holde deres lokale medlemmer af Europa-Parlamentet underrettet om alle foranstaltninger på dette område, der modtager støtte fra Det Europæiske Fællesskab.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 543/90

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. marts 1990)

(90/C 259/70)

Om: Barnets rettigheder

Vil Kommissionen være indstillet på at støtte regioner, der ønsker at engagere sig i et oplysningsprogram for

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(11. maj 1990)

Kommissionen finder det meget vigtigt, at unge og voksne informeres om barnets forskellige rettigheder, herunder især dets økonomiske, sociale, borgerlige og politiske rettigheder.

Derfor vil den se velvilligt på de støtteansøgninger, som de kompetente myndigheder måtte indgive, dog under skyldig hensyntagen til de disponible bevillinger og den vedtagne prioritering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 554/90

af Hugh McMahon (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. marts 1990)

(90/C 259/71)

Om: Omplacering af Kommissionens personale

Vil Kommissionen meddele, inden for hvilke områder den omplacering af personalet, som er nævnt i Den 23. Almindelige Beretning om De Europæiske Fællesskabers Virksomhed, s. 44, punkt 42, skal finde sted? Har Kommissionen under hensyntagen til den sociale dimensions betydning i det indre marked til hensigt at øge antallet af ansatte inden for det relevante direktorat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha

(18. maj 1990)

Efter vedtagelsen i maj 1989 af programmet for management, omroking og information har Kommissionen hidtil foretaget en sådan omroking i to tilfælde.

Den første aktion (»Phare«) løb af stabelen i perioden oktober—december 1989 i forbindelse med oprettelsen af et Phare-sekretariat i GD I, der skulle stå for gennemførelsen af hjælpen til Polen og Ungarn. I den forbindelse blev 26 tjenestemænd omroket.

Den anden aktion (»Red II«) blev igangsat i januar 1990 og er endnu ikke afsluttet. I den forbindelse vil 52 tjenestemænd blive omroket med henblik på løsning af højt prioriterede opgaver i forskellige generaldirektorater. En

af de opgaver, Kommissionen prioriterer højt, er »den sociale dimension«, og i den forbindelse vil otte tjenestemænd blive overflyttet til Generaldirektorat V (Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Uddannelse).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 583/90

af Gérard Deprez (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. marts 1990)

(90/C 259/72)

Om: Finansiell støtte til folkeskole- og gymnasieundervisning

Borgernes Europa virkeliggøres også og måske først og fremmest ved at de unge orienteres om, at der virkelig eksisterer et Fællesskab. Sproglig og kulturel udveksling mellem skoler i de tolv medlemsstater kan, udover sådanne initiativers uddannelsesmæssige værdi, i væsentlig grad fremme integrering og bevidsthedsgørelse.

Vil Kommissionen eventuelt overveje at udvide rammerne for fællesskabsprogrammerne så elever fra folkeskolen og gymnasiet også får mulighed for at få fællesskabsstøtte til sproglige og kulturelle udvekslingsprojekter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(4. april 1990)

Kommissionen er ganske enig i, at udvekslinger af elever mellem skoler kan spille en betydningsfuld rolle ved at styrke unge menneskers bevidsthed om Fællesskabet. Den overvejer for tiden mulighederne for og det hensigtsmæssige i at fremsætte forslag på dette område inden årets udgang.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 614/90

af Thomas Megahy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. marts 1990)

(90/C 259/73)

Om: Ansættelse af hørehæmmede

Hvor mange hørehæmmede er beskæftiget af Kommissionen, og hvilke forholdsregler har Kommissionen truffet for at tilskynde til ansættelse af hørehæmmede og lette dem i deres arbejde?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(21. maj 1990)

Blandt Kommissionens personale findes der to kategorier af hørehæmmede:

1. Personer, der har været hørehæmmede fra fødslen, men som ved hjælp af høreapparat har været i stand til at lære sprog.
2. Personer, der er blevet døve på et tidspunkt, hvor de havde lært deres modersmål til fuldkommenhed.

Kommissionens lægetjeneste har kendskab til tre personer tilhørende kategori 1 og et par flere tilhørende kategori 2.

Enhver ansættelse må nødvendigvis ske i overensstemmelse med de procedurer, der er beskrevet i personalevedtægterne.

Kommissionen er klar over de særlige problemer, som handicappede ansøgere har. Derfor gælder der i forbindelse med almindelige udvælgelsesprøver en højere aldersgrænse for sådanne ansøgere, og der kan i fornødent omfang træffes særlige forholdsregler, der sætter dem i stand til at deltage i udvælgelsesprøver (og letter deres arbejde i tilfælde af ansættelse). De er imidlertid nødt til at bestå disse prøver, der går ud på at teste, om de har de færdigheder, der er nødvendige for det pågældende job.

Spørgsmålet om rekruttering og ansættelse af handicappede er for øjeblikket ved at blive nærmere undersøgt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 622/90

af Ben Visser (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. marts 1990)

(90/C 259/74)

Om: Overtrædelse af køretidsbestemmelserne i udlandet

Når der under bedriftskontroller i Nederlandene konstateres overtrædelser af køretidsbestemmelserne, retsforfølges disse også selv om overtrædelserne er begået i udlandet. På grundlag af en artikel i et juridisk blad (1) er det over for underrettsdommeren blevet hævdet, at overtrædelser af køretidsbestemmelserne i udlandet ikke sorterer under statsadvokaten. Statsadvokaturen foretager først retsforfølgning på grundlag af en konstatering af en udenlandsk undersøgelsesmyndighed, der har overdraget retsforfølgningen til Nederlandene. Det skulle således ik-

ke være muligt i Nederlandene at retsforfølge overtrædelser begået i udlandet, som påvises ved en bedriftskontrol.

Ifølge ovennævnte avisartikel skulle det forholde sig således, at overtrædelser af køretidsbestemmelserne begået i andre medlemsstater end den pågældende og konstateret i landet selv (f.eks. i Forbundsrepublikken Tyskland eller Det Forenede Kongerige) aldrig retsforfølges.

1. Er det rigtigt, at Nederlandene er den eneste medlemsstat, der retsforfølger overtrædelser af køretidsbestemmelserne, der er konstateret i indlandet (ved bedriftskontroller) men begået i udlandet?
2. Hvis det forholder sig således, finder Kommissionen så ikke, at der her er tale om konkurrenceforvridning til skade for de nederlandske transportvirksomheder?
3. Agter Kommissionen at udarbejde forslag med henblik på at fjerne denne ulighed?

(¹) Konkurrenceforvridning ved anvendelse af den nederlandske straffet, AM Blaauw, NTB, 9. 1. 1990, gengivet i Nederlands Vervoer (Nederlandsk Transport, Infobulletin af 14. 2. 1990).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**
(28. juni 1990)

Kommissionen er klar over de problemer, der opstår, når fællesskabsretten finder anvendelse og den enkelte medlemsstats interne retsnormer samtidig skal tages i betragtning og overholdes.

Så vidt Kommissionen ved, er Nederlandene ikke den eneste medlemsstat, der retsforfølger egne statsborgere, som har begået overtrædelser i udlandet. En række medlemsstater anvender dog ikke denne regel, men konkurrencebestemmelserne fordrer ikke, for så vidt som enhver overtrædelse normalt retsforfølges i den stat, hvor den er begået.

Der findes ikke nogen særlig fællesskabslovgivning på dette specifikke område.

I praksis løser medlemsstaterne disse problemer ved at indgå bilaterale aftaler i forbindelse med det politiske samarbejde.

I de gældende fællesskabsbestemmelser om køre- og hviletider på vejtransportområdet (¹) indeholder dog bestemmelser om meddelelse af oplysninger om overtrædelser, der begås af statsborgere i andre medlemsstater, og om de dermed forbundne sanktioner, samt en medlemsstats meddelelse af oplysninger om de sanktioner, den har anvendt over for egne statsborgere, som har begået sådanne overtrædelser i en anden medlemsstat.

Kommissionen har i sinde at anmode medlemsstaterne om oplysninger om hvordan de overholder disse bestemmelser.

(¹) Forordning (EØF) nr. 3820/85 (EFT nr. L 370 af 31. 12. 85) og Rådets direktiv 88/599/EØF (EFT nr. L 325 af 29. 11. 88).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 679/90

af Thomas Megahy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. marts 1990)

(90/C 259/75)

Om: Salg af menneskeblod

Der er blevet udtrykt bekymring i den britiske presse over, at EF's planer om at skabe et indre frit marked for menneskeblod vil svække de frivillige britiske bloddonorers vilje til at afgive blod gratis. Vil Kommissionen være rede til i sit direktivforslag at optage en bestemmelse, som sikrer, at blod, som EF-borgere har afgivet uden nogen tanke for personlig vinding, ikke senere kan sælges, byttes eller på anden måde afsættes med fortjeneste for offentlige eller private myndigheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(15. maj 1990)

Den 14. juni 1989 vedtog Rådet direktiv 89/381/EØF (¹) om lægemidler fremstillet på basis af blod eller plasma fra mennesker med samtlige de ændringer, som Europa-Parlamentet havde foreslået inden for rammerne af samarbejdsproceduren.

Hovedformålet med dette direktiv er at forbedre disse lægemidlers kvalitet. Herudover har EF-regeringerne bekræftet deres støtte til den europæiske solidaritet ved at opstille det mål, at Fællesskabet fremover skal være selvforsynende med menneskelige blodprodukter gennem fremme af frivillig og vederlagsfri afgivelse af blod.

Direktiv 89/381/EØF vedrører udelukkende lægemidler fremstillet på basis af blod eller plasma fra mennesker, og ikke blod, plasma eller blodceller. Sidstnævnte har siden januar 1987 været omfattet af Rådets afgørelse 87/67/EØF (²) om accept på Fællesskabets vegne af den europæiske overenskomst om udveksling af terapeutiske stoffer af menneskelig oprindelse. I tvivlstilfælde er det

medlemsstaternes egen opgave at sikre, at blod, der afgives frivilligt og vederlagsfrit af donorer, ikke misbruges, og at fremme solidariteten og samarbejdet inden for EF.

(¹) EFT nr. L 181 af 28. 6. 1989.

(²) EFT nr. L 37 af 7. 2. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 681/90

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. marts 1990)

(90/C 259/76)

Om: Lovforslag til forbedring af de handicappedes levevilkår

Kommissionen bedes oplyse, hvilke retsakter den planlægger at fremsætte forslag om for som led i virkeliggørelsen af det indre marked i 1992 at fjerne de hindringer, som for øjeblikket begrænser de handicappedes fri bevægelighed oa.?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(3. maj 1990)

Kommissionen understreger i sit handlingsprogram vedrørende gennemførelsen af Fællesskabs Pakten om de Grundlæggende Arbejdsmarkedsmæssige og Sociale Rettigheder, at social og økonomisk integrering af handicappede er et vigtigt element i den sociale dimension af det indre marked. Handlingsprogrammet omhandler desuden forslag til en rådsafgørelse om et tredje EF-handlingsprogram om handicappede for 1992—1996 (efter afslutningen af det andet handlingsprogram).

Kommissionen har til hensigt at fremlægge forslag til et rådsdirektiv om indførelse af foranstaltninger med henblik på at forbedre rejsevilkårene for arbejdstagere med motoriske handicap.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 682/90

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. marts 1990)

(90/C 259/77)

Om: Sammenlignende oversigt over pensioner og andre ydelser til blinde og handicappede

Kommissionen bedes fremlægge en sammenlignende oversigt over størrelsen og arten af de ydelser og/eller pensioner, som udbetales til blinde og handicappede i medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(11. maj 1990)

For de persongrupper, det ærede medlem omtaler, er Kommissionen kun i besiddelse af de oplysninger, der findes i afsnittet om invaliditet i »De sammenlignende tabeller over de sociale sikringsordninger — almindelige ordninger« (¹), som Kommissionen fremsender direkte til det ærede medlem samt til Europa-Parlamentets generalsekretariat. Det skal bemærkes, at disse oplysninger for de fleste medlemsstaters vedkommende kun omfatter personer, der er medlem af en forsikringsordning.

(¹) 15. udgave, situationen pr. 1. 7. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 715/90

af Ernest Glinne (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. marts 1990)

(90/C 259/78)

Om: Familietillæg

Som følge af en dom fra Domstolen offentliggjort i 1986 har Ministerrådet den 3. oktober 1989 vedtaget fra 16. november 1989 at ophæve en undtagelsesbestemmelse (artikel 736), som gjorde det muligt for — navnlig belgiske — grænsearbejdere at få familietillæg efter satsen i deres bopælsland og ikke efter satsen i Frankrig, der er ugunstig for ikke-fastboende.

2 285 familier med bopæl i Belgien (og med 4 102 børn) lider tab som følge af denne harmonisering.

Mener Kommissionen ikke, at denne økonomiske forringelse er uforenelig med målsætningen for arbejdstagernes frie bevægelighed som nedfældet i Fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende sociale rettigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(4. maj 1990)

Det ærede medlems forespørgsel angår anvendelsen af forordning (EØF) nr. 3427/89 (¹), som efter vedtagelse i Rådet trådte i kraft den 16. november 1989.

Ifølge denne forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 (²) har man fundet frem til en ensartet løsning for tildelingen af familieydelser til arbejdstagere, hvis familiemedlemmer er bosat på en anden medlemsstats territorium, dvs. at ydelserne udbetales af den medlemsstat, under hvis lovgivning arbejdstageren henhører,

og ifølge denne lovgivnings bestemmelser. Forordning (EØF) nr. 3427/89 finder anvendelse med tilbagevirkende kraft til den 15. januar 1986 for at tage hensyn til Domstolens dom af samme dato i sag 41/83 ⁽¹⁾ (»Pinna I«): Det er korrekt, at Domstolen med denne dom kendte artikel 73, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71 ugyldig; ifølge denne bestemmelse skulle familiemedlemmernes *bopælsland* udbetale familieydelse, såfremt arbejdstageren henhørte under den *franske* lovgivning og efter bestemmelserne i denne.

Det er i denne forbindelse vigtigt at fremhæve, at for netop at undgå, at vedtagelsen af det nye koordineringssystem fører til tab, hedder det i artikel 94, stk. 9, i forordning (EØF) nr. 3427/90:

»De børnetilskud, som udbetales til arbejdstagere beskæftiget i Frankrig for de familiemedlemmer, der er bosiddende i en anden medlemsstat den 15. november 1989, udbetales fortsat til den sats, inden for de grænser og efter de regler, som er gældende på dette tidspunkt, så længe beløbet overstiger det ydelsesbeløb, som kan kræves udbetalt efter den 16. november 1989, og så længe de pågældende er omfattet af fransk lovgivning...«.

Følgelig vil de arbejdstagere, som det ærede medlem omtaler, fortsat få udbetalt ydelserne efter den sats, inden for de grænser og efter de regler, som ifølge den belgiske lovgivning gjaldt den 15. november 1989, så længe de udøver deres erhvervsaktivitet i Frankrig.

Vilkårene for gennemførelsen af ovennævnte artikel 94, stk. 9, bliver i øjeblikket drøftet i Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring.

⁽¹⁾ EFT nr. L 331 af 16. 11. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, Specialudgave 1971 (II), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2332/89 (EFT nr. L 224 af 2. 8. 1989).

⁽³⁾ Samling af Domstolens Afgørelser 1986, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 721/90

af Christine Crawley (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. marts 1990)

(90/C 259/79)

Om: Kønsmæssig deltagelse i ERASMUS

Vil Kommissionen på baggrund af dens mål om at fremme lige muligheder inden for beskæftigelse og uddannelse oplyse, hvor stor en del af det samlede antal deltagere i ERASMUS-programmet udgøres af kvinder? Vil Kommissionen også angive, inden for hvilke emneområder kvinderne er i mindretal, hvor slemt det er, samt hvorledes den påtænker at fremme en mere ligelig kønsbaseret deltagelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(29. maj 1990)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 970/89 af Winifred Ewing ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 4 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 744/90

af Lissy Gröner (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. marts 1990)

(90/C 259/80)

Om: Personbevægelser på tværs af grænserne

Vil arbejdstagere af begge køn og på alle kvalifikationsniveauer i lige høj grad indgå i de øgede personbevægelser på tværs af grænserne som følge af det indre marked, eller vil navnlig de særligt kvalificeredes mobilitet blive større?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(7. maj 1990)

Som det fremgår af Kommissionens første beskæftigelsesrapport fra 1989 ser det ud til, at der vil blive tale om øget mobilitet i Europa i de kommende år, men omfanget og arten af den stigende mobilitet vil afhænge af en række faktorer, bl.a. det indre marked og udviklingen på arbejdsmarkedet.

Efter Kommissionens mening vil der sandsynligvis blive tale om en gradvis stigning i mobiliteten for alle arbejdstagere, selv om det i begyndelsen nok fortrinsvis vil være de bedst kvalificerede, der vil forstå at udnytte de forbedrede muligheder for fri bevægelighed, fordi de er mere tilbøjelige til at betragte hele det europæiske arbejdsmarked som deres.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 765/90

af Pierre Bernard-Reymond (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. marts 1990)

(90/C 259/81)

Om: EF-programmer

Kan Kommissionen i alfabetisk rækkefølge opregne alle vedtagne EF-programmer (f.eks. ERASMUS, BRIT, EURET, AINN, DELTA, DRIVE, PHARE, EUREKA

osv. ...) og give en kort beskrivelse af hvert enkelt program for at alle EF-borgere kan få en fornemmelse af programmernes indhold?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(4. maj 1990)

Siden september 1989 har der foreligget en fortegnelse over akronymer, sigler og forkortelser med titlen »List of Community programmes and information systems«. I denne fortegnelse angives forkortelsen efterfulgt af betegnelsen på de ni sprog for den pågældende foranstaltning samt en henvisning (til *De Europæiske Fællesskabers Tidende* eller et KOM-dokument). Der er udarbejdet en ajourføring, som snarest vil blive offentliggjort.

Disse oplysninger er naturligvis ligeledes optaget i Eurodicautom, som er Kommissionens terminologiske database. Desuden har Kommissionens centralbibliotek i december 1989 offentliggjort »Dictionnaire des acronymes relatifs aux programmes et plans d'action communautaires«, (ordbog over akronymer for Fællesskabets handlingsprogrammer og -planer), som ikke er flersproget, men som giver en kort redegørelse for det enkelte program.

I øvrigt findes der i GD XIII/C's database »Cordis« 1001 fællesskabsforkortelser af alle slags.

Kommissionen vil tilsende det ærede medlem samt Europa-Parlamentets generalsekretariat et eksemplar af hver af de tre ovennævnte publikationer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 804/90

**af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(4. april 1990)

(90/C 259/82)

Om: Resultaterne af kampen mod svig

Hvad skyldes de »bemærkelsesværdige fremskridt«, Kommissionen har konstateret inden for bl.a. toldvæsenet, landbruget og strukturfondene i det foregående regnskabsår?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(18. maj 1990)

Kommissionen er af den opfattelse, at de fremskridt, der er gjort i 1989 inden for bedrageribekæmpelse, således som anført i kommissionens rapport af 31. januar

1990 ⁽¹⁾, er blevet fremmet af den politiske støtte, der er blevet ydet af Europa-Parlamentet og af Det Europæiske Råd på mødet i Madrid.

Denne bevidstgørelse på politisk plan har bevirket, at samarbejdet med medlemsstaterne er blevet forbedret og at man har kunnet øge de konkrete foranstaltninger inden for bl.a. toldvæsenet, landbruget og strukturfondene.

⁽¹⁾ SEC(90) 156 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 831/90

**af Gerard Monnier-Besombes (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(4. april 1990)

(90/C 259/83)

Om: Afskaffelse af sommertidsordningen i EF

I over 15 år er der blevet foretaget undersøgelser af følgerne af gennemførelsen af sommertidsordningen i EF, og de har givet følgende resultater:

- det oprindelige mål, som var at spare energi, opfyldes i meget ringe grad, og i visse lande som Italien er resultatet endda negativt (KOM(75)319 endel.)
- en indirekte virkning i form af øget luftforurening i byområderne, navnlig for så vidt angår foto-oxidant processerne, er gentagne gange blevet fremført
- fremkaldelse af søvn- og adfærdsforstyrrelser, som er kendt for at have alvorlige bivirkninger.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Kender Kommissionen disse undersøgelser eller andre undersøgelser af denne type vedrørende disse områder?
2. Hvilke konklusioner agter Kommissionen at drage af kendskabet til disse oplysninger, og hvilke foranstaltninger agter den at træffe?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(8. juni 1990)

I 1989 lod Kommissionen en uafhængig konsulent foretage en undersøgelse af fordele og ulemper ved sommertid. Den har endvidere samlet alle andre nyttige oplysninger herom. Resultaterne af disse to undersøgelser er optaget i en rapport, som Kommissionen har sendt til Europa-Parlamentets kompetente instanser.

Rapportens indhold vil blive taget i betragtning ved forbedelserne til det sjette direktiv om sommertid, der skal anvendes fra 1993.

Kommissionen sender det ærede medlem direkte samt Europa-Parlamentets generalsekretariat en kopi af ovennævnte rapport.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 879/90

af Yves Galland (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. april 1990)

(90/C 259/84)

Om: EF-politikken vedrørende organtransplantation

Organtransplantation har taget et kraftigt opsving og er blevet en almindelig og effektiv behandlingsform takket være lægevidenskabens fremskridt. Dog sætter manglen på organer i høj grad en grænse for udviklingen af antallet af transplantationer især i Frankrig. Har Kommissionen gennemført en sammenlignende undersøgelse af dette problems omfang i de enkelte EF-medlemsstater? Agter Kommissionen at gennemføre en harmonisering af de europæiske ordninger på dette område?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(22. maj 1990)

Kommissionen henviser venligst det ærede medlem til sit svar på hans mundtlige spørgsmål nr. H-398/90 (¹), hvori den gav udtryk for sin enighed i, at det i princippet er ønskeligt at fremme transnational forsendelse af organer for at skabe en større bank med henblik på bedre kompatibilitetsbestemmelser, samt for, at den støttede tanken om en europæisk database og hensigtsmæssig udveksling af organer.

Kommissionen har endnu ikke foretaget nogen sammenlignende undersøgelse af problemet i de forskellige fællesskabslande, og den har ikke på nuværende tidspunkt planer om at fremsætte forslag om lovgivning på området.

(¹) Europa-Parlamentets forhandlinger nr. 3-389 (april 1990).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 945/90

af Kenneth Stewart (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. april 1990)

(90/C 259/85)

Om: Udvekslingsbesøg inden for EF for fagforeningsmedlemmer og afholdelse af konferencer med henblik på harmonisering af arbejdsvilkårene

Kan Kommissionen oplyse, om der er vedtaget bestemmelser om finansiering af fagforeningsmedlemmers ud-

vekslingsbesøg hos kolleger i andre medlemsstater med henblik på harmonisering af standarderne inden for den pågældende branche? Kan Kommissionen endvidere oplyse, om det med henblik på fjernelse af grænserne i 1992 vil være muligt at tilvejebringe midler til afholdelse af konferencer med deltagelse af fagforeningsmedlemmer fra de forskellige medlemsstater, som arbejder inden for samme branche eller profession?

Er Kommissionen enig i, at afholdelse af sådanne konferencer for fagforeningsmedlemmer i EF vil være en afgørende faktor for den fremtidige udvikling i Fællesskabet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(21. maj 1990)

Kommissionen har ingen officiel politik med hensyn til tilskud til fagforeningsfolks besøg hos kolleger i andre medlemsstater. Kommissionen støtter imidlertid gennem COMETT-programmet særlige tværnationale erhvervsuddannelsesprogrammer, der også henvender sig til fagforeninger og omfatter visse udvekslinger. Tilsvarende arrangementer vil blive gennemført i forbindelse med FORCE, når dette er blevet vedtaget af Rådet. En sådan støtte gives også til tværnationale erhvervsuddannelsesprojekter, hvor også arbejdstagerorganisationer deltager, især med sigte på situationen i små og mellemstore virksomheder.

Dette emne kan tages op ved de hyppige kontakter mellem Kommissionen, Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation og Det Europæiske Fagforeningsinstitut med henblik på at nå til klarhed over, om der bør ydes støtte til denne form for udveksling og seminarer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 970/90

af Dieter Rogalla (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. april 1990)

(90/C 259/86)

Om: Udstedelse af nye EF-førerbeviser

1. Deler Kommissionen min opfattelse, at de færdigheder, som skal godtgøres ved aflæggelse af køreprøve, svarer til hinanden i samtlige medlemsstater?

2. Deler Kommissionen min opfattelse, at udstedelse af førerbeviser derfor hovedsagelig skal finde sted på grundlag af den pågældendes praktiske færdigheder og ikke ud fra nationale suverænitetssynspunkter?

3. Hvad har Kommissionen foretaget sig for at oplyse medlemsstaterne om denne opfattelse?

4. Er det korrekt, at Kommissionen har udarbejdet et nyt forslag med bestemmelser om pligt til ombytning af førerbeviser udstedt i EF's medlemsstater i almindelighed og uden tidsbegrænsning?

5. Er Kommissionen indstillet på at samarbejde med de nationale myndigheder med henblik på at forenkle ombytningen af førerbeviser og herunder tage hensyn til billighedskriterier?

6. Råder Kommissionen over oplysninger om, hvilke medlemsstater der i denne sammenhæng har vist sig at være brugervenlige, dvs. mindst muligt bureaukratiske?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(9. juli 1990)

1. 2. 3. Det nugældende direktiv 80/1263/EØF ⁽¹⁾ er et første skridt i retning af en harmonisering af bestemmelserne vedrørende kørekort, og hermed introduceres princippet om gensidig anerkendelse af kørekort, som udstedes af medlemsstaterne, selv om programmerne for oplæring af ansøgerne og indholdet af de teoretiske og praktiske prøver ofte er forskellige.

Direktivet indeholder tillige bestemmelse om anerkendelse af kørekort og udskiftning heraf i tilfælde af, at kørekortets indehaver skifter bopæl til en anden medlemsstat end den, der har udstedt kørekortet. Det skal nævnes, at kørekortet, selv efter EF-modellen, er et nationalt administrativt dokument, som tilhører den stat, der har udstedt det.

4. 5. Kommissionen har fremsat et nyt forslag til direktiv ⁽²⁾, som i øjeblikket er til drøftelse i Rådet; forslaget sigter på at harmonisere betingelserne for udstedelse af kørekort, særlig hvad angår mindstekravene for fysisk og mental egnethed samt indholdet af køreprøverne.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse om dette forslag den 12. juni 1990.

Kommissionen mener, at dette harmoniseringsniveau skaber mulighed for anerkendelse af kørekort udstedt af medlemsstaterne, især i tilfælde, hvor kørekortets indehaver skifter bopæl, og at en ombytning derfor ikke længere er berettiget.

Indtil der er opnået enighed om dette forslag fører Kommissionen løbende kontakter med medlemsstaterne, for at disse anvender bestemmelserne i direktiv 80/1263/EØF så smidigt som muligt til fordel for Fællesskabets borgere.

6. Kommissionen har ingen nøjagtige oplysninger om, hvor smidigt det nugældende direktivs bestemmelser anvendes. Når man ser på antallet af klager, skyldes størstedelen af dem blot den strenge anvendelse af direktivet, og der er kun undtagelsesvis tale om overtrædelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1980, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 48 af 27. 2. 1989, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1081/90

af Winifred Ewing (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. maj 1990)

(90/C 259/87)

Om: Transport af fødevarehjælp til Eritrea

Har Kommissionen til hensigt omgående at træffe hasteforanstaltninger med henblik på at sikre, at den vigtige fødevarehjælp når frem til den sultende befolkning i Eritrea, hvor fødevarehjælpssituationen er katastrofal, fordi den er fuldstændig afhængig af utilstrækkelige grænseoverskridende forsyninger fra Sudan?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(29. juni 1990)

For at imødekomme den dramatiske situation, der har udviklet sig i Etiopien og i særdeleshed i den nordlige del af landet (Eritrea og Tigray) besluttede Kommissionen i begyndelsen af november 1989 at bevilge 260 000 tons levnedsmidler (til en værdi af 63 mio. ECU) og en nødhjælp på 10,65 mio. ECU til finansiering af interventioner i de prioriterede sektorer transport, oplagring, sundhed og ernæring.

Som led i Kommissionens sædvanlige politik og for at nå alle befolkningsgrupper i den nordlige del af Etiopien ydes bistanden dels gennem regeringskontorer dels gennem ikke-statslige og internationale organisationer, der har adgang til landets forskellige regioner ad alle de i øjeblikket til rådighed stående veje.

Kommissionen har til hensigt at fortsætte denne sædvanlige politik især på baggrund af erklæringen om principperne for humanitær bistand i Etiopien, der blev vedtaget i New York den 24. april 1990 af de væsentligste bistandsydende lande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1145/90**af Ian White (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(14. maj 1990)**(90/C 259/88)***Om: Udviklingsproblemer**

Virksomheder i de fattigste udviklingslande kan have vanskeligt ved at få adgang til det indre marked i EF. Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger EF har truffet for at sikre adgang til den relevante information om markedsføring og distributionskanaler?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin***(29. juni 1990)*

De forskellige udviklingsinstrumenter, der står til rådighed for de mindst udviklede lande, dvs. Lomé-konventionen og bestemmelserne i bistandsprogrammerne for lande i Asien og Latinamerika, giver landene mulighed for at udarbejde programmer, som skal fremme handelsindsatsen såvel på hjemmemarkedet som på eksportmarkederne. De fleste mindst udviklede lande kan som medlemmer af AVS og signatarstater af Lomé-konventionen drage fordel af de nye bestemmelser i Lomé IV, hvori der gives mulighed for at lægge større vægt på handelsmæssige spørgsmål, der følger af forbedret produktion og større integration af erhvervsdrivende, herunder private virksomheder, kooperativer og fagforeninger i udviklingsprocessen.

Visse programmer, der allerede løber, såsom finansieringen af Coleacp, der er en fælles EØF/AVS organisation, der forener eksportører og importører af tropiske frugter, viser allerede de iværksatte initiativers succes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1213/90**af Francois-Xavier de Donnea (LDR)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(22. maj 1990)**(90/C 259/89)***Om: Udviklingsbanken for Middelhavsområdet**

På et møde i marts 1990 mellem højtstående embedsmænd og diplomater fra Italien, Frankrig, Spanien, Portugal, Algeriet, Marokko, Tunesien, Libyen og Mauritanien bebudedes oprettelse af en »Udviklingsbank for Middelhavsområdet«.

1. Knyttedes Kommissionen til arbejdet på denne konference eller blev den informeret om resultaterne af deltagende medlemsstater?
2. Vil Kommissionen foreslå oprettelse af en sådan udviklingsbank, og har den gennemført forberedende undersøgelser i denne forbindelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes***(28. juni 1990)*

1. Kommissionen har fået kendskab til arbejdet på denne konference, som den ikke deltog i.
2. Kommissionen har ikke foretaget forundersøgelser om oprettelse af en udviklingsbank specielt for Middelhavsområdet. Men som den anførte i sin meddelelse til Rådet af 1. juni 1990 ⁽¹⁾ om den fornyede Middelhavspolitik, mener den ikke desto mindre, at de fremsatte ideer herom fortjener at blive undersøgt med interesse.

⁽¹⁾ Dok. SEC(90) 812.

COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES

SELECTED INSTRUMENTS

Relating to the Organization, Jurisdiction and Procedure of the Court, 1990 Edition

CONTENTS

I. European Economic Community — EEC	B. Treaty establishing a Single Council and a Single Commission
A. General rules of the Treaty	C. Single European Act
B. Statute of the Court of Justice	D. Decision establishing a Court of First Instance
C. Special provisions	E. Protocol on Privileges and Immunities
II. European Atomic Energy Community (Euratom) — EAEC	F. Financial Controller
A. General rules of the Treaty	G. Staff Regulations
B. Statute of the Court of Justice	V. Rules of the Court
C. Special provisions	A. Rules of Procedure
III. European Coal and Steel Community — ECSC	B. Supplementary rules
A. General rules of the Treaty	C. Instructions to the Registrar
B. Statute of the Court of Justice	VI. Tables
C. Special provisions	Abbreviations
IV. Instruments relating to all three Communities	Synopsis of articles of the Treaties and the Statutes of the Court
A. Convention on certain common Institutions	Index

271 pp.

Published in: ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT.

Catalogue number: DX-57-89-152-EN-C. ISBN: 92-829-0197-1

Price (excluding VAT) in Luxembourg: ECU 12

OFFICE FOR OFFICIAL PUBLICATIONS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
L-2985 Luxembourg

Erhvervsuddannelsens støtter

Hvem er de?

Hvad yder de?

Hvad gør de for
erhvervsuddannelsen?

Beretninger og undersøgelser
udarbejdet på CEDEFOP's foran-
ledning giver oplysning om ar-
bejdsmarkedets parter arbejds-
måde og organisationsformer på
fællesskabsplan og i de enkelte medlemsstater,
navnlig om:

- Fællesskabets institutioner
- strukturer for samarbejde og for den sociale
dialog, dvs. fagforeningernes og arbejdsgiverorga-
nisationernes medvirken på regionalt plan og in-

den for de forskellige erhvervsgrene, samt den se-
neste udvikling.

Skriv venligst til os, hvis De ønsker at bestille
studierne. I øjeblikket kan følgende
udgaver fås:

Som fællesskabsorgan
medvirker CEDEFOP ved
oprettelsen af det indre
marked.
Gennem forskning, sam-
menlignende undersø-
gelser, dokumentation
samt gennem arbejdet om
sammenlignelighed af de
ved erhvervsuddannelse
opnåede kvalifikationer
bidrager CEDEFOP til
den sociale dimension af
målet for 1992.

CEDEFOP
Det Europæiske
Center for Udvik-
ling af Erhvervs-
uddannelse
D-1000 Berlin 15
Bundesallee 22
Tel.: (030) 88 41 20
Telex: 184 163
Telefax:
(030) 88 41 22 22

Klip ud og send til CEDEFOP:

☐ Employers' organizations — their involvement in the development of a European vocational training policy
Sprog: ☐ DE ☐ EN ☐ FR
Pris: ECU 5; DKR 41	☐ The role of the social partners in vocational education and training, including continuing education and training in Ireland
Sprog: ☐ EN
Pris: ECU 5; DKR 41
☐ Employees' organizations and their contribution to the development of vocational training policy in the European Community
Sprog: ☐ DE ☐ EN ☐ FR
Pris: ECU 5; DKR 41	☐ The role of the social partners in vocational training in Italy
Sprog: ☐ EN ☐ IT
Pris: ECU 5; DKR 41
☐ The role of the social partners in vocational education and training in Belgium
Sprog: ☐ EN ☐ NL
Pris: ECU 5; DKR 41	☐ Social partners and vocational education in the Netherlands
Sprog: ☐ DE ☐ EN
Pris: ECU 5; DKR 41
☐ Arbejdsmarkedets parter rolle i ungdoms- og voksenerhvervsuddannelserne
Sprog: ☐ DA ☐ EN
Pris: ECU 5; DKR 41	☐ The role of the social partners in vocational education and training in the United Kingdom
Sprog: ☐ DE ☐ EN
Pris: ECU 10; DKR 82
☐ The role of the social partners in vocational training and further training in the Federal Republic of Germany
Sprog: ☐ DE ☐ EN
Pris: ECU 5; DKR 41	☐ Le rôle des partenaires sociaux dans la formation professionnelle au Portugal
Sprog: ☐ FR ☐ PT
Pris: ECU 5; DKR 41
☐ The role of unions and management in vocational training in France
Sprog: ☐ EN ☐ FR
Pris: ECU 5; DKR 41	☐ The social dialogue in the Member States of the European Community in the field of vocational training and continuing training — Sammendrag —
Sprog: ☐ DE ☐ EN ☐ ES ☐ FR ☐ IT
Pris: ECU 5; DKR 41

Navn, fornavn _____

Gade, nr. _____

Postnummer, by _____

Erhverv, beskæftigelse, institution _____

BESTILLING

Hvorledes uddannes Maria, Petros og Michael i deres lande?

Erhvervsuddannelsessystemerne i EF's
medlemsstater under lup

Det vigtigste grundlag for at danne sig en mening om erhvervsuddannelserne i EF's medlemsstater og sammenligne de forskellige systemer er «monografierne» og den sammenlignende studie af erhvervsuddannelsessystemerne i EF's medlemsstater.

I disse undersøgelser gives der en udførlig beskrivelse af uddannelsesforløb, programmer, kompetencer, finansiering og tendenser inden for grundlæggende og efterfølgende erhvervsuddannelse; beskrivelsen suppleres med tabeller, illustrationer og grafiske fremstillinger.

Skriv venligst til os, hvis De ønsker at bestille
studieme. I øjeblikket kan følgende udgaver fås:

Som fællesskabsorgan medvirker CEDEFOP ved oprettelsen af det indre marked. Gennem forskning, sammenlignende undersøgelser, dokumentation samt gennem arbejdet om sammenlignelighed af de ved erhvervsuddannelse opnåede kvalifikationer bidrager CEDEFOP til den sociale dimension af målet for 1992.

Det Europæiske
Center for Udvik-
ling af Erhvervs-
uddannelse
D-1000 Berlin 15
Bundesallee 22
Tel.: (030) 88 41 20
Telefax: 184 163
Telefax:
(030) 88 41 22 22

Klip ud og send til CEDEFOP:

☐ Beskrivelse af erhvervsuddannelsessystemerne i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater — Sammenlignende studie — Guide CEDEFOP —
Sprog: ☐ DA ☐ DE ☐ EN ☐ FR
☐ GR ☐ IT ☐ NL
Pris: ECU 12; DKR 95	☐ La formation professionnelle en France
Sprog: ☐ FR ☐ IT
Pris: ECU 5; DKR 41
☐ Vocational training in the United Kingdom
Sprog: ☐ DE ☐ EN
Pris: ECU 4; DKR 35	☐ Vocational training in Greece
Sprog: ☐ DE ☐ EN ☐ FR ☐ GR
Pris: ECU 4; DKR 35
☐ Vocational training in Ireland
Sprog: ☐ DE ☐ EN ☐ FR ☐ PT
Pris: ECU 5; DKR 41	☐ Vocational training in Italy
Sprog: ☐ DE ☐ EN ☐ FR ☐ IT
Pris: ECU 4; DKR 35
☐ Erhvervsuddannelsessystemet i Belgien
Sprog: ☐ DA ☐ DE ☐ EN ☐ FR
☐ GR ☐ IT ☐ NL
Pris: ECU 4; DKR 35	☐ De beroepsopleiding in Nederland
Sprog: ☐ NL
Pris: ECU 5; DKR 41
☐ Erhvervsuddannelsessystemet i Forbundsrepublikken Tyskland
Sprog: ☐ DA ☐ DE ☐ IT ☐ NL
Pris: ECU 8; DKR 65	☐ Vocational training in Portugal
Sprog: ☐ DE ☐ EN ☐ FR ☐ PT
Pris: ECU 4; DKR 35
☐ Erhvervsuddannelsessystemet i Danmark
Sprog: ☐ DA ☐ DE ☐ EN ☐ FR
Pris: ECU 10; DKR 82	☐ Vocational training in Spain
Sprog: ☐ DE ☐ EN ☐ ES ☐ FR
Pris: ECU 4; DKR 35
	☐ Vocational training in the People's Republic of China
Sprog: ☐ DE ☐ EN ☐ FR
Pris: ECU 4; DKR 35

Navn, fornavn _____

Gade, nr. _____

Postnummer, by _____

Erhverv, beskæftigelse, institution _____

BESTILLING

